

NHÂN BẢN

TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM TẠI PARIS PHÁT HÀNH

NGUYỆT SAN . NĂM THỨ BA . NGÀY 1-10-1979 . SỐ 31 .

ISSN 0153-3762
Commission Paritaire n° 59809
Dépôt Légal n° 44101
Mensuel publié par l'Association Générale des Etudiants Vietnamiens de Paris
Directeur : Trần Bắc Quảng

Chèque, Money Order, Mandat Postal để tên :
A.G.E.V.P.
Địa chỉ : A.G.E.V.P., 5 rue Albert Camus
92340 Bourg La Reine, France

Giá báo dài hạn :

	Pháp	Âu Châu	Thế Giới
11 số	50 FF	60 FF	70 FF
Đặc San Xuân	20 FF	23 FF	25 FF
12 số	70 FF	83 FF	95 FF

Giá mỗi số : 5 FF

Lịch sử NHÂN BẢN

Trong những giây phút nóng lòng nhiều khi chúng ta từng tự đặt câu hỏi làm sao mà chế độ CSVN sau bao nhiêu đả đốn và thất bại vẫn còn có thể tồn tại ? Ở trong 1 chế độ từ do dân chủ thì chắc chắn là với một thất bại nặng nề một phần mới, một phần trầm thành tích của CSVN là người cầm quyền đã bị lật đổ. Lúc đó một cách hợp pháp không vào tron để được thay thế bởi người khác, với nhiều khả năng hơn trong việc quản trị quốc gia quốc gia. Nhưng đó là chúng ta đã nói đến 1 tình trạng bình thường, ổn định. Còn tình trạng hiện nay của V.N. với C.S. là 1 tai nạn của lịch sử, trong đó chúng ta phải kể đến 1 cuộc giằng co công an cảnh sát không lộ mà CSVN sử dụng để kiểm soát và trấn áp người dân. Chúng dùng bao lực để gây ra một bầu không khí sợ sệt, chùng tụt ra do sự kìm kẹp của người này và người kia để có lập hóa mọi người và nhốt họ vào trong một năm mộng mị đầy.

Nói như vậy không phải để thân thiện hóa sức mạnh của CS, nhưng để nhận định được đúng mức những khó khăn của công cuộc giải phóng người dân và đồng thời giải thích và nhận mạnh tính cách dài hạn của cuộc đấu tranh đó. Có khi, nếu không may, thế lực của chúng ta sẽ không nhìn thấy được kết quả tốt đẹp của ngày giải phóng. Nhưng không phải vì thế mà chúng ta nản lòng. Bởi vì cuộc chiến nhằm về tương lai và là lẽ sống còn của cả dân tộc Việt.

CSVN có giấc mộng diên cương, muốn tạo ra một con người mới, tách rời khỏi quá khứ, cắt đứt khỏi gốc rễ, để áp dụng chủ thuyết ngoại lai và theo đuổi á o tưởng. Và họ đang phá hủy, đang tiêu diệt cái gia tài văn hóa mà người Việt, nếu không có nó thì chẳng còn là người Việt. Bón phần của chúng ta khi tranh đấu, là để gìn giữ cái căn bản, cái nguồn gốc của con người Việt để cho con cháu chúng ta còn là người Việt, với một lối nghĩ, một lối sống của người Việt. Trước bốn phần thiêng liêng đó ai trong chúng ta có thể làm gì ?

Có những người khiếp sợ CSVN đến nỗi cho rằng chẳng bao giờ lật đổ được CS, mặc dù trong thâm tâm, họ vẫn thầm mong điều đó. Họ chấp nhận bỏ tay vì suy luận rằng CSVN đã lui được Hoa Kỳ, một sức mạnh quân sự vào bả c nhốt thế giới, thì chắc hẳn phải ghé gối lằm. Họ có nghĩ đâu là sức mạnh của CSVN lúc đó chính là sức mạnh của toàn dân, và sức mạnh của toàn dân dựa trên ý chí

(Xem tiếp tr. 2)

ÁCH ĐỘ HỘ CỦA HÀ-NỘI TẠI ĐÔNG-DƯƠNG Lào trong bàn tay sắt của CSVN | Hà Nội cố gắng tiêu diệt Khờ Međô

Một đảng viên kỹ cựu của đảng Cộng Sản Lào vừa trốn thoát sang Thái Lan, cho hay hiện nay nhà cầm quyền Hà-Nội đang căng ngày càng đặt nặng sách thông trị lên trên Lào quốc, mặc dù có sự chống đối ngấm ngấm của hơn 90% đảng viên CS Lào mà phần đông hoạt động trong guồng máy chính quyền. Phôi kiểm lý lịch nhân vật trên người ta được biết ông đã có 17 tuổi đảng và một chức nhiệm không kém phần quan trọng; nhưng lợi tiết lộ của ông đi sát những tin tức do các cơ quan tình báo Tây Phương đã thu thập được.

Theo lời cựu đảng viên kể trên, hiện nay có hơn 50000 quân CS Bắc Việt đồn trú trên lãnh thổ Lào, kiểm soát một diện tích rộng lớn bao gồm các tỉnh CHAMPASSAK, và KHAMOUDINE ở phía Nam, cùng các

thành phố SAVANNAKHET, PAK-SANE, VANG VIENG, XIENG-KHOANG, LUANG PRABANG và thủ đô VIENTIANE.

Theo ông, khoảng 6.000 cán bộ CS Bắc Việt được bố trí một cách tinh vi và nắm giữ tất cả các cơ cấu hành chính Lào, tại Vạn-Tường cũng như tại các tỉnh và miền quê. Họ được đặt dưới sự điều động của Đại Tá VC Nguyễn VănHòa có công hạnh định nhậm cách Vạn Tường 9 cây số về phía Bắc.

Trong khoảng thời gian sau 1975, CSVN đã đưa 100.000 người của chúng đến định cư tại Saravane, Attopeu, và vùng cao nguyên Bolovens cũ như tại các tỉnh Khamouane, Sam Neua và Phong Saly, chiếm cứ một diện tích rộng hơn 8.000 cây số vuông.

Ngoài ra, thì hành chỉ thị của quan thầy Nga, các "cố vấn" CSVN ở Lào còn định tính thêm nhiều chủng trình di dân VN, nhằm các vùng Bolovens và phía Đông Cảnh Đông Chum. Tại những nơi ven biên các nông dân Lào đã hoặc đang chờ bị trục xuất khỏi làng quê của họ.

(Xem tiếp tr. 3)

CHIẾN TRANH HÓA-HỌC TẠI AI LAO

Các chuyên viên Tây Phương đã có bằng chứng cụ thể rằng một số vũ khí hóa học đang được CSVN Hà Nội đem ra xử dụng tại Ai Lao.

Từ hai năm nay, dân thiểu số Mèo trốn sang Thái có kể lại rằng làng mạc của họ thường bị oanh tạc bằng bom hơi độc và chất hóa học. Một số người tỵ nạn tại Chiam-Khan (Thái Lan) có mang được theo một loại bột màu vàng và nhiều lá cây bị nhiễm độc do những vụ dội bom nói trên mà ra. Đây là một bằng chứng cụ thể cho thấy rằng quân đội CSVN và Pathet Lào đã dùng chiến tranh hóa học để bẻ gãy sự chống đối của các dân tộc thiểu số đối với chính quyền Vạn Tường.

Những vụ tấn công này phần đông đều nhằm vào vùng núi miền trơ PhouBia cách Vạn Tường 130 cây số về phía Tây Bắc, chỗ mà kháng chiến quân Mèo đã kéo về trấn thủ sau ngày Pathet Lào cướp chính quyền. Thêm vào đó, những nguồn tin Tây Phương còn xác định rằng hơi độc và bom hóa học cũng đang được sử dụng tại miền Trung và miền Tây nước Lào.

Theo lời kể lại thì hơi độc làm người ta ọe mửa và chết trong giây lát, cây cối thì bị héo khô và nước uống thì bị nhiễm độc. Một cựu đảng viên Đảng CS Lào, chạy trốn, đã xác nhận rằng nhựa vụ thả bom hơi độc do không quân CSVN đảm trách. Tình báo Mỹ cho biết loại bom này do Nga Sô viện trợ và được đem thử ở Lào.

Ta thấy rằng CSVN không từ bỏ một biện pháp nào cho dù đã man nhất để loại trừ những

Mới đây Hà Nội đã có hai cơ hội trước diễn đàn quốc tế để tìm cách đem lại cho chính phủ tay sai của mình ở Nam Vang một chút uy tín bề ngoài. Đó là nhân dịp hội nghị thường định của phong trào Phi Liên Kết ở La-Havane và gần đây hơn vào lúc Liên Hiệp Quốc nhóm mở Đại Hội.

Những kết quả ra sao thì giới đây ai cũng rõ. Lễ cử nhân CSVN đã rêu rao "thắng lợi to lớn" vào cơ hội thứ nhất. Thứ xét xem thắng lợi đó ra sao? Kết quả khách quan là Phong trào Phi Liên Kết đã để trống chỗ đứng của Kampuchia. Hai phái đoàn, 1 đảng của chế độ Pol Pot, một đảng của chính phủ Heng Samrin, đều không được tham dự Hội Nghị. Mọi quyết định sẽ phải chờ đến năm 1981, vào dịp họp mặt ở cấp ngoại trưởng tại Tân-Đê-Ly. Như vậy "thắng lợi to lớn" của Hun Sen, Bộ Trưởng ngoại giao của Heng Samrin, là được đứng của để chờ đợi, mặc dù có được lợi điếm của một đồng minh đóng giữ vai trò chủ chốt trong trào. Ngoài ra là một dụng của bản tuyên ngôn sau cùng cũng không khác gì

những lần trước đây, vẫn nhắc lại những gì đã ngược lại tinh thần phi liên kết: để quốc, ký thị chúng ta có thực dân, bá chủ v.v... Điểm duy nhất khác biệt là lần này có th ếm tử ngữ "chiếm đóng của ngoại bang". Hân đây cũng là "thắng lợi" của CSVN.

Cơ hội thứ nhì và cũng là cơ hội quan trọng hơn cả vì là diễn đàn của toàn thể thế giới đã là dịp cho Hà Văn Lầu, đại diện của Hà-Nội, ngay phiên họp đầu tiên, phản đối "sự hiện diện bất hợp pháp của tập đoàn Pol Pot" và đặt vấn đề ai là đại diện cho Kampuchia. Kết quả sau bàn cãi và đấu tranh là phái đoàn Khờ Međô vẫn được Đại Hội Đông L.H.O công nhận. Như thế là mặc dù đã phạm vào những tội ác tày trời, mặc dù đã bị đánh đuổi khỏi thủ đô Nam Vang, chế độ Pol Pot vẫn còn nắm giữ được một phần nào tính cách hợp pháp của nó. Điều này chỉ lại càng làm nổi bật bản chất bù nhìn và tay sai của tập quyền Heng Samrin. Thế giới đã xét là chế độ

(Xem tiếp tr. 7)

PHI-LIÊN-KẾT : CHẤM DỨT 1 HUYỀN THOẠI

Năm 1961, khi mà nững tiếng gậy đình không ngớt vang trên không các biên giới, thế giới không ngừng rơi từ khủng hoảng này đến tranh chấp kia (chiến tranh VN leo thang, tình hình căng thẳng tại Bắ Linh, cuộc giành sức Hoa Kỳ-Nga Sô tại Cuba), Phong Trào Phi Liên Kết được chính thức khai sinh tại Hội nghị thượng

đỉnh Belgrade, thủ đô Nam Tư. Dưới sự thúc đẩy của ba vị nguyên thủ quốc gia, đứng tít-tì - Nehru, cố thủ tướng Ấn độ; Nasser, cố tổng thống Ai Cập và Tito, quốc trưởng Nam Tư - Phong trào tự cho một chiều hướng cấp tiến, có nhiệm vụ thấu hợp tất cả các quốc gia độc lập; dù xã hội hay thị bản, dù lớn hay nhỏ,

nhưng có ý nguyện thoát khỏi vòng kiềm tỏa của hai khối cường quốc đang dành nhau chia thế giới lúc bấy giờ.

Số quốc gia hưởng ứng từ từ lúc đó không ngừng gia tăng và cho đến nay lên tới con số 96 thành viên (vũ là hội viên liên quan sát viên).

(Xem tiếp tr. 3)

TUYÊN CÁO

của

TỔNG HỘI PHẬT GIÁO V.N. TẠI HOA KỲ và của

PHẬT GIÁO V.N. TẠI HẢI NGOẠI

" Dưới chế độ Thiệu, chúng tôi chỉ chống để sửa sai. Nay dưới ách cộng sản, chúng tôi không có lối thoát. Bởi giờ chúng tôi hoặc phải chiến đấu, chống cộng sản, hoặc phải chết dưới bàn tay sắt máu của cộng sản".

Lời tuyên bố trên đây của Đại Đức Thích Thiện Quang, người vừa thoát gông cùm cộng sản ngày 3 tháng 7 năm 79, đã đứng minh lên LẬP TRƯỞNG của TỔNG HỘI PHẬT GIÁO VN TẠI HOA KỲ cùng như của toàn thể tăng ni, phật tử VN tại hải ngoại.

LẬP TRƯỞNG này của PHẬT GIÁO VIỆT NAM không những được khẳng định lời nói và giấy tờ mà còn được chứng minh bằng máu xương và sinh mạng của vô số tử sĩ và tín đồ Phật Giáo đã bị cộng sản giết hại, điển hình là cái chết trong ngục tù của Thượng Tọa THÍCH THIÊN MINH (bị giết ngày 17 tháng 10 năm 1978) và cái chết giữa trường của Đại Đức THÍCH CHÂU TÍN (bị tuyên án tử hình ngày 10 tháng 7 năm 1979).

Đối với chế độ cộng sản Hà Nội, chế độ đã và đang đàn áp các kỳ đà man DÂN TỘC và PHẬT GIÁO VIỆT NAM, người phật tử Việt Nam yêu đất nước và thường Đạo Pháp giờ đây chỉ còn một con đường, phải đi : đó là ĐOÀN KẾT LẠI, ĐẤU TRANH CHỐNG BAO, QUYỀN ĐỀ CỬ NGUY ĐỀ CỬ VÀ ĐẠO PHÁP.

Trước sự cai trị vô cùng tàn bạo của cộng sản, và trước sự xuyên tạc chụp mũ của những kẻ nhảm nhí ý thức, và của những thế lực tay sai ngoại bang, PHẬT GIÁO VIỆT NAM vẫn không bao giờ từ bỏ LÝ TƯỞNG và TRUYỀN THỐNG đã được hun đúc từ suốt 2000 năm nay là LUÔN LUÔN ĐUNG ĐẸ PHÍA DẪN CHÚNG BI AP BỨC ĐỀ CHỐNG LẠI NHỮNG THẾ LỰC THÔNG TRỊ PHÂN DẪN TỘC VÀ PHÂN NHÃN BÀN.

Trước sự khổ đau không thể nào tả xiết và trước lòng kỳ vọng ngày một dâng cao của mọi người Việt Nam, PHẬT GIÁO VIỆT NAM không thể nao nhụt từ SỰ MẠNG LỊCH SỬ của mình là DỪ CHO TÀN XƯƠNG NÁT THỊT VẤN TIẾP TỤC ĐẤU TRANH CHO MỘT NƯỚC VIỆT NAM TỰ DO và NHÂN BÀN.

Trong tinh thần Bồ Tát và với ý chí xả thân cho DÂN TỘC và ĐẠO PHÁP chúng tôi, TỔNG HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM TẠI HOA KỲ, GIẢI HỘI PHẬT GIÁO LINH SƠN, PHẬT ĐOÀN HOÀ BÌNH PHẬT GIÁO HẢI NGOẠI, ỦY BAN LIÊN LẠC TĂNG NI và PHẬT TỬ TẠI PHÁP, PHẬT GIÁO VIỆT NAM TẠI ĐÀI LOAN, TÂY ĐỨC và HOÀ LẠM, đồng thanh đòi hỏi :

1. Chế độ cộng sản Hà Nội phải trả tự do ngay tức khắc cho tất cả tăng ni, phật tử và cho tất cả tù nhân chính trị quân sự bị bắt gia từ năm 1975 cho đến nay.
2. Chế độ cộng sản Hà Nội phải chấm dứt ngay tức khắc chính sách đàn áp tôn giáo và tiêu diệt truyền thống tín ngưỡng thiêng liêng của nhân dân Việt Nam.
3. Chế độ cộng sản Hà Nội phải nghiêm chỉnh tôn trọng tất cả các quyền tự do, dân chủ và quyền làm người của nhân dân Việt Nam.

Đồng thời, chúng tôi cũng khẩn thiết kêu gọi :

1. Các quốc gia, các dân tộc trên thế giới và các tổ chức quốc tế hãy tích cực hỗ trợ cuộc đấu tranh cho tự do, dân chủ và quyền làm người của các phong trào, người Việt trong và ngoài nước, đặc biệt kêu gọi các quốc gia tự do hãy vì lòng nhân đạo thả nhân tất cả những người bị nạn cộng sản hiện sống chui rúc trong các trại tỵ nạn ở Đông Nam Á và chủ wot tất cả những "thuyền nhân" đang lênh đênh trên biển cả.
2. Toàn thể tăng ni và phật tử Việt Nam trên khắp các nước hãy khẩn cấp siết chặt hàng ngũ và kết hợp lại thành một GIẢI HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THÔNG NHẤT HẢI NGOẠI hầu có thể hỗ trợ hữu hiệu cho Phật Giáo ở trong nước.
3. Tất cả những người Việt, đặc biệt là tất cả các lực lượng DÂN TỘC NHÂN VIỆT NAM hãy dũng cảm nối lại với nhau và thông hợp trong một MẬT TRẦN ĐOÀN KẾT DÂN TỘC tại hải ngoại để có thể đóng góp tích cực vào công cuộc CỨU NƯỚC và ĐUNG NƯỚC trên một cơ bản mới, phù hợp với LÒNG DẪN và VOI THỜI ĐẠI.

Làm tại Hải Ngoại. Vu Lan 2523

ĐỒNG KÝ TÊN

Thượng tọa Thích Mật Giác, Chủ tịch Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ	Thượng Tọa Thích Huyền Vi Viên Chủ Trì Viện Linh Sơn tại Pháp Quốc và Hoa Kỳ
Thượng Tọa Thích Nhật Hạnh Đại Diện Giáo Hội PGVN tại Hải Ngoại	Tỳ Kheo Thích Tinh Hạnh và Thích Chánh Lạc, Đại Diện Giáo Hội PGVN tại Đài Loan
Đại Đức Thích Minh Tâm Chủ tịch Ban Liên Lạc Tăng Ni & Phật Tử VN tại Pháp Quốc	Đại Đức Thích Như Điển Chủ tịch Chi Bộ PGVN tại Cộng Hòa Liên Bang Tây Đức
Đại Đức Thích Tâm Nghĩa Đại Diện PGVN tại Hoà Lan	

A-CHÂU CỦA NGƯỜI A-DÔNG MỸ TÀU THỎA THUẬN

Phó tổng thống Mỹ Walter Mondale là nhân vật cao cấp nhất của Hoa Kỳ đặt chân đến Bắc Kinh từ ngày Trung Cộng và Hoa Kỳ chính thức mở đầu bang giao cách đây 9 tháng. Tuy lý do chính thức của cuộc viếng thăm là để soạn cho chuyến công du của tổng thống Carter được dự định vào khoảng đầu năm 1980 nhưng không ai có thể quên rằng tình hình chung ở ĐNA đã chiếm một phần không nhỏ trong những buổi nói chuyện giữa ông Mondale và nhà cầm quyền TC. Chắc hẳn cũng khó phải do một sự ngẫu nhiên mà nhân dịp đó cựu Hoàng Siha-nouk đang cư ngụ tại Pyong-Yang (Bắc Hàn) cũng trở về để có mặt tại Bắc Kinh. Si-hanouk đã nhận được những hứa hẹn nào mà chỉ ít lâu sau đã tuyên bố rằng Hoa Kỳ là một hậu thuẫn quan trọng của ông. Nói riêng về vấn đề Kampuchia, thì phó tổng thống Mỹ nhắc lại là không thể nào chấp nhận được chính quyền bù nhìn do Hà Nội dựng lên ở Nam Vang, và một giải pháp cho vấn đề Kampuchia chỉ có thể có được sau khi Hà Nội rút quân đi.

Ông cũng cho biết là trong gần 12 giờ đàm thoại cùng các nhà cầm quyền TC, có lực phó thủ tướng TC Đặng Tiểu Bình đã than phiền về những hành động của Hà Nội ở Đông Dương. Ông Mondale cũng nhìn nhận đã trần an TC khi tiết lộ rằng Hoa Kỳ không có dự tính nhin nhân chế độ Hà Nội hay mở đầu đàm phán về vấn đề đó, trước khi Hà Nội chấm dứt chính sách đàn áp người Việt gốc Hoa và rút quân khỏi Kampuchia.

Lẽ dĩ nhiên là những vấn đề trao đổi và hợp tác trợ mọi địa hạt giữa hai quốc gia đã được đề cập đến và cụ thể là hai bên đã ký kết những thỏa ước nhằm phát triển trao đổi văn hóa, thương mại và mở mang hợp tác trong ngành thủy điện.

Nhưng phải nhắc đến tình hình chung của thế giới thì người ta mới thấy rõ mối tương đồng quan điểm của đôi bên. Theo lời Đặng Tiểu Bình thì "Hoa Kỳ và Trung Quốc phải đẩy mạnh công cuộc bảo vệ hoà bình thế giới" trong lúc mà "những vụ xâm lăng hay những nỗ lực kiểm soát các cơ sở khác cho thấy là đe dọa chiến tranh mới xảy ra ở Mỹ". Để đáp lời, phó tổng thống Mỹ nhân mạnh là "hai quốc gia chúng ta gần nhau trong việc tìm kiếm một thế giới thanh bình, ổn định và giải phóng quốc gia độc lập tự do khác biệt nhưng hợp tác cùng nhau để cùng tiến bộ trên phương diện kinh tế". Chúng ta cũng không ngại nỗ lực của bất cứ một quốc gia nào muốn áp chế một quốc gia khác".

Trong bài diễn văn đọc tại đại học Bắc Kinh, người ta còn ghi nhận câu ám chỉ Liên Xô và đã làm hãi lòng không ít nhà cầm quyền TC. Ông nói: "Quyết hay nào tìm cách làm suy yếu hay có lập Trung Quốc trên chính trường thế giới là quốc gia đó lấy một thái độ đi ngược lại quyền lợi Hoa Kỳ".

Tất cả những lời lẽ trên đây cho thấy rằng Hoa Kỳ đã lựa chọn rõ rệt đồng minh của họ ở A Châu và cũng làm nổi bật hẳn hướng đi chung của các quyền lợi Hoa và Mỹ ở vùng này. CSVN đã không chần chừ tỏ cao sự cầu kết này giữa Mỹ và Trung Cộng

đồng thời còn xem chuyển đi của Mondale như dấu hiệu của sự thỏa thuận Mỹ-Tàu về một vụ tấn công có thể có trong tương lai của TC nhằm vào Việt Nam. Báo Nhân Dân đã ghi nhận việc đó như "một điểm chấp thuận". Những điều đáng nói là mặc dù biết được mối nguy gây ra bởi những tranh chấp giữa các cường quốc và đặc biệt là cuộc tranh chấp Nga-Hoa, CSVN vẫn mù quáng đi theo chiều hướng lệ thuộc Nga Xô để gánh chịu bao hậu quả tai hại và tiếp tục vô dụng người dân vào làm than vãi khói lửa. Cũng có người giải thích rằng đó là điều duy nhất mà họ biết làm.

Sự đi sát lại gần Bắc Kinh

hơn của Hoa Thịnh Đốn trong lúc này cũng đánh dấu một chuyển hướng của chính sách Hoa Kỳ tại Đông Nam Á. Song song với việc gia tăng tiềm năng quân sự của Nhật Bản, rõ ràng là Hoa Kỳ đang muốn trao lại gánh nặng cho những quốc gia cận kề, phù hợp với phương thức A Châu của người A Đông. Sự kiện này có thể là nền móng cho một thế quân binh mới ở trong vùng, trong đó một Trung Cộng thiên về mở mang và phát triển kinh tế và sẵn sàng nhận lãnh trách nhiệm của một cường quốc, sẽ có một vai trò, và ảnh hưởng không nhỏ.

NGUYỄN TRƯỜNG THƯƠNG

KAMPUCHIA SẼ LÀ MỒ CHÔN CSVN

Ngày 26-9-79, một phát ngôn viên chính phủ Hoa Kỳ cho biết là CSVN đã huy động trên 200.000 người mở đầu những cuộc tấn công quy mô trên lãnh thổ Kampuchia nhằm gây lực lượng kháng chiến của quân Khơ Me Đỏ. Quốc tấn công quân sự này không làm dãn luận ngạc nhiên vì trong những tháng gần đây người ta ghi nhận là Nga Xô tăng cường viện trợ quân sự cho Hà Nội và có nhiều dấu hiệu chứng tỏ là quân đội CSVN sẽ đánh mạnh trên mọi chiến trường.

Quốc tấn công vội vã lên này của CSVN phải được đặt trong vấn đề toàn bộ ở Đông Dương. Ngày 21-9-79, Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc đã công nhận chính quyền Pol-Pot là đại diện chính thức của Kampuchia. Đồng thời có 2 diễn tiến ngoại giao quan trọng tại A Châu :

- cuộc viếng thăm Nga của hai thủ tướng Thái Lan và Mỹ Lai.
- một phái đoàn Trung Cộng đã đến Mạc Tư Khoa để nói lại cuộc hội đàm với Nga Xô về vấn đề bình thường hóa ngoại giao giữa hai đại cường Cộng Sản. Người ta để ý là trong phái đoàn T.Cộng có một chuyên viên về vấn đề tranh chấp Hoa Việt.

Những dự kiến trên cho thấy là CSVN đang ở trong thế bí trên mặt ngoại giao và nếu tình hình kéo dài, có thể một ngày kia họ sẽ bị áp lực của ngay dân anh Nga Xô bắt buộc phải tạm thời từ bỏ một số tham vọng tại Đông Dương. Mổ cuộc tổng tấn công lần này, Hà Nội cũng hy vọng buộc Mạc Tư Khoa phải nỗ lực giúp Hà Nội đi tới chiến thắng cuối cùng là dập tan quân đội Khơ Me Đỏ để không còn ai nghe nói tới Chính quyền Pol Pot nữa, rồi tiến tới tiến đến việc bá chủ tại ĐNA.

Nhưng trong thực tế, trong thời gian sắp tới Hà Nội sẽ gặp phải những khó khăn vượt bậc mà tập đoàn lãnh đạo CSVN không thể nào giải quyết nổi. Thật vậy, ngay tại chiến trường Kampuchia, quân đội CSVN bị coi như một đoàn quân xâm lăng và sự hiện diện của họ làm cho kháng chiến Kampuchia có chính nghĩa. Vì vậy mà mặc dù ít oi, quân Khơ Me Đỏ vẫn sẽ cầm cự được nhờ địa thế rừng núi hiểm trở và nhất là nhờ sự bất hợp tác của dân chúng đối với bộ đội CSVN. Thêm nữa, Trung Cộng có thể giúp quân Khơ Me đỏ bằng cách tấn

công "trường phật" Bắc Việt thêm một lần nữa. Đã rằng Hà Nội có phòng bị, nhưng họ chỉ có thể làm cho quân đội TC tổn thất hơn lần trước, chứ không thể ngăn được quân TC tràn qua biên giới. Thêm vào đó, lần này TC có thể chọn Lào Quốc làm chiến trường; như vậy, một mặt họ làm hao tổn lực lượng CSVN, và mặt khác họ giúp kháng chiến Ai Lao lập được cơ sở vững chắc để chiến đấu lâu dài. Trong dài hạn, CSVN sẽ thất bại ngay trên mặt quân sự, trong đây vốn là sự trở ngại của bộ đội CS.

Tình hình chiến sự càng thêm sẽ có những ảnh hưởng trực tiếp trên các liên lạc ngoại giao tại ĐNA. Vì sự chiến tranh lan rộng, các quốc gia thuộc khối ASEAN sẽ phải lấy thái độ cương rắn hơn đối với Hà Nội, nhất là trong tình thế căng thẳng hiện nay, không một cường quốc kinh tế nào nghĩ đến việc mở rộng thị trường ĐVN cả. Thiếu viện trợ kinh tế, Việt Nam sẽ đi đến tình trạng kinh tế kiệt quệ, nhân lực tiêu tán.

Nói tóm lại, cuộc tổng tấn công lần này sẽ làm cho CSVN càng ngày càng sa lầy. Cộng thêm những rạn nứt trong tập đoàn lãnh đạo, ngày sụp đổ của họ sẽ không còn xa, nhưng từ giờ cho tới lúc đó dân tộc Việt Nam sẽ còn phải chịu đựng nhiều đau khổ.

ĐÌNH CÔNG TRỰC

Lá thư Nhân Bản

(Tiếp theo tr. 1)

bất khuất chờ mọi l ệ thuộc vào ngoại bang cũng như khát vọng thực hiện được một cuộc sống ấm no hạnh phúc.

Hơn bao giờ hết chế độ CSVN tiêu biểu cho sự lệ thuộc vào ngoại bang vì chỉ là tay sai của một chính sách bán trưỡng. Hơn bao giờ hết chế độ CSVN trường tồn cho sự thoai lui, cho sự phân tán b ề, kết quả của mấy chục năm bề mờ mù quáng.

Một lần nữa tiềm năng vô cùng của dân tộc sẽ lại được huy động, giống như bao lần trước trong qua khứ", mỗi lần dân tộc nguy vong, để tạo ra sức mạnh vô song quét sạch giông mây bão táp. Đó là một kết cục đường nhiên phải đến. Đó cũng là niềm tin tưởng vững chắc của chúng ta.

Một vòng thế giới

■ Hoa Kỳ-Thỏa ước SALT 2 (hạng vũ khí chiến lược) giữa Nga Sô và Hoa Kỳ đang gặp nhiều khó khăn trước Quốc Hội Mỹ vì Thượng Viện Hoa Kỳ đã nêu ra vấn đề có sự hiện diện tại Cuba của 1 đoàn quân Nga Sô.

■ Tướng CSVN Chu Huy Mân ng, đã chỉ huy cuộc chiến lật đổ Pol Pot đã đi Mạc Tư Khoa họp với các tướng lãnh Nga nhằm chuẩn bị cuộc tấn công vào mùa nắng sắp tới của quân CSVN ở Kampuchia. Khoảng 30000 quân Khô Me đã đang hoạt động mạnh tại biên giới Miên-Thái. Đại diện Khô Me đó tại Liên Hiệp Quốc đã tố cáo CSVN mang thêm b a trung đoàn vào Kampuchia.

■ Sau khi Thượng Nghị Sĩ Ted Kennedy loan tin là Me và vợ ông sẽ không phân đối việc ông ra tranh cử Tổng - Thống Hoa Kỳ năm tới, chính giới Hoa Kỳ rất sôi nổi vì việc này. Tổng Thống Carter cũng đã bắt đầu một cách bán chính thức cuộc vận - động bầu cử cho mình bằng một cuộc du thuyết với nhiều cuộc gặp gỡ mật tình ở các thành phố. Cuộc tranh cử T.T. Hoa Kỳ đã thật sự bắt đầu và hứa hẹn nhiều gay go.

■ Khiêu Samphan quốc trưởng của chế độ Khô Me đã đề nghị để cử Hoàng Sihanouk, dân đầu một "mặt trận đại đoàn kết dân tộc" nhằm chống lại CSVN.

■ Mạc Tư Khoa đã tỏ vẻ, lo âu hồ hởi sau chuyến đi qua Trung Cộng của phó Tổng Thống Hoa Kỳ Mondale. Thống Dân Xã Tass viết: "bon phần đông ở Bắc Kinh đã thoả thuận với Hoa Thịnh Đốn v a đang ráo riết chuẩn bị thêm một cuộc xâm lăng ở VN."

■ Các ngoại trưởng của chín quốc gia thuộc khối thị trường chung Âu Châu trong buổi họp hôm 11 tháng 9 đã lấy thái độ về tình hình ở Đông Nam Á. Theo lời của O. Chủ tịch O'Kennedy ngoại trưởng Ai Nhĩ Lan: "Mọi giải pháp phải dựa trên căn bản một nước Kampuchia độc lập với một chính phủ thực thi đại diện cho dân và thoát khỏi ảnh hưởng gây ra bởi sự hiện diện quân lực ngoại bang."

■ Năm nay chính quyền Bắc Kinh không có tổ chức một buổi lễ chính thức nào nhân dịp kỷ niệm lần thứ ba cái chết của Mao Trạch Đông. Khoảng một ngàn người biểu tình để đòi hướng nhiều công bằng hơn có lên tiếng bênh vực chủ tịch Mao.

■ Tổng Thống Carter đã quyết định lựa chọn một loại hỏa tiễn liên lục địa, lư động để dùng vào chương trình phòng thủ cho Hoa Kỳ để thay dần cho các hỏa tiễn Minuteman được xem như có yếu điểm vì ở những căn cứ ở Đông. Khoảng 200 hỏa tiễn này sẽ được đặt trong s a mạc Nevada và tại Utah phía Tây nước Mỹ. Phí tổn của chương trình này được ước lượng là 33 tỷ đô la.

MƯU ĐỒ CỦA NGA-SÔ TẠI Á-CHÂU

Đêm 14 rạng 15-9 một cuộc thanh trừng đẫm máu đã xảy ra tại Kaboul, thủ đô A Phú Hãn. Nour Mohammed Taraki, tổng thống thân Nga của tân chế độ A Phú Hãn đã bị truất phế trong một cuộc tấn sát thâm lặng. Taraki đã bị báo hộ Nga thí như một vật t ế thần, vì không đủ cứng rắn khi đối phó với các bộ lạc Hồi Giáo nổi loạn. Thay thế Taraki, Nga đã đặt một tên đồ tể khác máu khác lên nắm quyền tại A Phú Hãn: đó là Hafizullah Amin, kẻ đã không ngần ngại dùng bom Napalm để diệt tất cả mọi chống đối.

Việc loại bỏ Taraki và i ngày sau cuộc hội kiến Taraki-Brejnev tại Mạc Tư Khoa (10-9) chứng tỏ với thế giới tâm quan trọng của A Phú Hãn trong chính sách của Nga Sô trên lục địa Á Châu. Từ đầu thế kỷ 18 đến nay, Nga vẫn luôn luôn bành trướng v ề phía Á Châu và chế độ S ô Viêt trong 60 năm cầm quyền vẫn tiếp tục chính sách để quốc của các hoàng đế Nga. Họ vẫn không quên cuộc thám bị trước Nhật năm 1904 vì thiếu một cửa biển tại Á n Độ Dương. Do đó chính sách ưu tiên của họ là đặt n ền móng đồ hộ trên các miền đất ven biển phương Nam, nhất là từ năm 1960 khi cuộc tranh chấp Nga Hoa bắt đầu tr ầm trọng.

GIƯỜNG ĐỒNG KỊCH TÂY

Thật sự mộng của tập đoàn cầm quyền tại điện Cẩm Lĩnh là làm bá chủ thiên hạ, đặt mọi dân tộc thế giới dưới gót chân của họ. Tuy nhiên, để tiến tới mục tiêu, họ phải qua nhiều giai đoạn. Trước tiên là phải ngăn chặn v à làm bó tay các cường quốc thị bản, để họ rảnh tay chiếm đóng Á Châu. Trong thập niên 1960-1970, họ lợi dụng tình hình Cuba và Nam Mỹ cũng như tại Việt Nam để làm bận tâm Mỹ. Vào đầu những năm 70, họ tung sức vào Phi Châu để buộc các quốc gia Tây Âu phải tốn sức bảo vệ những vùng sản xuất nguyên liệu tối cần thiết cho nền kinh tế của họ. Nhưng Nam Mỹ cũng như Phi Châu không phải là mục đích chính của họ trong thời gian này. Mục tiêu chính là Á Châu, vì Á Châu nằm liền với Nga Sô.

BÀNH TRƯỚNG NHỜ T. CỘNG

Trong 20 năm vừa qua, Nga Sô lợi dụng rất nhiều khía cạnh hồng hách của Trung Cộng để bành trướng ở n h hướng tại Á Châu. Sau cuộc chiến Hoa-Ân, chính phủ Ấn đã thiên hân về Nga. T a i Bangladesh, họ lợi dụng tình thân hữu giữa Hồi Quốc v à Trung Cộng để ủng hộ và lôi kéo chính phủ Mujib Rahman. Tại Sri Lanka (Tích Lan), đảng Cộng Sản thân Nga đã có chân trong chính phủ của bà Bandaranaike.

Ảnh hưởng của Nga Sô tại Đông Nam Á tuy không quan trọng lắm nhưng họ không bị ngờ vực như T. Cộng hay bị ghét như Mỹ. Một phần vì TC đang giúp các bon phiến loạn tại DNA, một phần vì các quốc gia DNA đang ngăn s ố các Hoa kiều đang trú ngụ trên đất họ. Quốc đó chính h ưt năm 1965 tại Nam Dương cũng như chính sách mù quáng của Mỹ tại Việt Nam càng giúp cho Nga Sô có một hình ảnh tốt đẹp tại DNA.

Sau biến cố Việt Nam, Nga đầu tư một kết quả quan trọng: tập đoàn Hà Nội đã

thực hiện mong tiêu bá chủ nền bành lũng thần phục Nga. Nhưng sự thắng lợi tại Hà Nội lại lỗi lạc nhiều thất bại khác: các quốc gia DNA đã lùi bước trong việc bang giao với Nga Sô vì họ thấy rõ sự hiểm độc của Nga Sô. Nhất là trong khi đó T. Cộng hoàn toàn thay đổi chính sách ngoại giao. Chính quyền Bắc Kinh chú trọng đến việc bành trướng kinh tế hơn là giúp đỡ các phong trào CS. Một biến cố khác làm lùi hẳn ảnh hưởng của Nga Sô. P a Gan-đhi đã phải nhượng quyền cho O. Desai thân Mỹ hơn. B a Bandaranaike thăm bá trong cuộc bầu cử năm 1977. O Bangladesh, Mujib Rahman bị giết trong cuộc đảo chính năm 1975, tổng thống Zia lại thân Tàu và Mỹ hơn.

ĐIỂM TỤA CUỐI CÙNG

Trong tình thế mới, Nga Sô chỉ còn hai điểm tựa: A Phú Hãn và Việt Nam. Nhưng khó khăn gặp phải tại A Phú Hãn (xem N.B số 30) thúc đẩy Nga Sô dùng Hà Nội nhiều trong công việc đóng các chốt tại Á Châu. Đầu năm 1979, người Hà Nội ở at xâm chiếm Kam Pu Chia. Con số chuyên viên Nga tại Việt Nam ngày hôm nay đã lên quá 8000 người. Ngoài đại sứ Boris Nikolavitch Tchaplín và 30 n h a

ngoại giao, còn có tướng Petrov Nikolavitch Alexan - drovitch chỉ huy một đoàn cơ vận quân sự hơn 1700 n g, chỉ dẫn cán bộ Việt Cộng xử dụng các chiến cụ tối tân nhất. Riêng trong 6 tháng đầu năm, hơn 90 000 t ả n chiến cụ đã được chở tới VN. Tính trung bình họ đổ vào Hà Nội hàng ngày một trị giá 20 triệu Mỹ Kim chiến cụ, trong khi đó họ chỉ chính thức xuất cảng của Việt Nam 410 triệu Mỹ Kim trong năm 1978 và nhập cảng vào 200 triệu.

Cố gắng của Mạc Tư Khoa tại Việt Nam đã có những kết quả cụ thể: họ được xử dụng hoàn toàn vịnh Cam Ranh và sắp được lập căn cứ tại Đà Nẵng. Đó là trên phương diện quân sự. Trên phương diện kinh tế, họ đã lập một s ở nhà máy được phẩm tại Sài Gòn xử dụng nhân công trẻ tiến VN và nguyên liệu Nga. 90% sản xuất được chở về Nga Sô và dân Việt Nam chỉ được x ử dụng những thuốc không đủ phẩm chất.

Với một bộn tay sai mù quáng và ngu dại tại Hà Nội, Nga Sô đã đặt được viên đá đầu tiên của đế quốc họ tại Việt Nam trong mưu đồ làm bá chủ thế giới.

ĐÌNH THIẾT CAN

LÀO TRONG BÀN TAY SẮT CỦA CSVN

(Tiếp theo tr. 1)

Nhà cầm quyền CS Hà - Nội còn đặc phái 800 nhân viên an ninh sang Lào vào cuối năm 1978, với nhiệm vụ kiểm soát mọi sự xuất nhập cảnh của người ngoại quốc và "đề phát giác các thành phần phản động" trong quân đội và các tầng lớp dân chúng Lào. Ch ợ đã được đặc biệt huấn luyện cho nhiệm vụ trên tại Nga s ố về nhận chỉ thị trực tiếp của Trần Quốc Hoàn, Bộ Trưởng An Ninh công cộng của Hà Nội.

Sự chống đối CSVN cũ n g quan thấy Nga Sô ngày càng lan rộng nhưng ít ai dám mở miệng vì bộ đội và công an Hà nội quá đông. Sau 1975, đã có khoảng 2.500 cán bộ đảng CS Lào đã bị thanh trừ v ề đây đi trại cải tạo cho chỉ vì chống lại CSVN; 200 n g. khác, phần đông là q u ả n nhân, đã bị cầm tù cũng vì lý do trên; gần 100 người nữa đã bị thủ tiêu.

Để đề phòng những biến cố có thể xảy ra, nhà cầm quyền Hà Nội cũng đã ép buộc quân

đội Lào không được có hơn 23.000 người và chỉ trang bị vũ khí cho 12.000 quân. Số năm 1975, từ 2.500 đến 3000 quân Pathet Lào đã đào ngũ sang Thái Lan hoặc gia nhập kháng chiến.

Ông còn cho biết thêm là Thủ Tướng Lào Kayson Phomvihane mỗi tháng lấy máy bay hai lần để qua Hà Nội g ặp p g ờ nhà cầm quyền Hà Nội. Ngoài ra Kayson ít khi ra phố và từ thất thì được gần một tiểu đoàn bộ đội Hà-nội canh phòng cẩn mật.

Những điều tiết lộ của ông cho thấy CS Lào dựa vào quan lực của CSVN để cướp quyền nay cũng trở thành nạn nhân của CSVN. Ngoài ra, vụ này xảy ra sau vụ Hoàng văn Hoan cũng cho thấy những chia rẽ trầm trọng đang xâu xé các đảng CS Đông Dương và danh đầu thời cơ thuận lợi cho những lực lượng dân tộc chân chính.

LÊ HOÀI PHONG

PHÍ LIÊN KẾT: CHẤM DỨT...

(Tiếp theo tr. 1)

Tuy nhiên, song song với sự gia tăng số thành viên, các rạn nứt nội bộ cũng mỗi lúc một sâu đậm và trở nên rõ rệt qua các phiên họp tại Hội Nghị La Havane (Cuba) từ 3 đến 9 tháng 9 vừa qua.

Thay vì tìm những giải pháp đầu tiên để giảm cách biệt giữa các quốc gia giàu và nghèo, giữa các quốc gia có đầu hòa và các quốc gia chậm tiến, thay vì khai triển những dự án lập một khối liên kết chung hay một hãng thông tấn chung, các phái đoàn tham dự đã tranh nhau cãi co thắt dù đội, đôi khi suốt đêm, trên những vấn đề như chọn một đại diện cho Miên giữ tập đoàn vũ nhìn Heng Samrin do Hà-Nội đưa ra và chính phủ bị truất phế Khiêu Samphan, hoặc tổ thái độ trước hiệp ước Ai Cập-Do Thái hay là để nghị trực xuất Ai Cập khỏi Phong Trào. Rốt cục, ngoài lời lên án "manh mẽ" hiệp ước Ai Cập-Do Thái thì những vấn đề khác chỉ được giải quyết phần n ữa. Hội nghị cấp ngoại trưởng được tổ chức ở Tân Đê Ly vào năm 1981 s ẽ phải lựa thái độ trên hai vấn đề Kampuchia và Ai Cập. Đó cũng là cách để tránh cho Phong Trào chính thức tan vỡ ngay từ bây giờ và cũng nằm trong con tính của Castro, những bộ để chờ ng đợi đối thủ duy nhất là Tito (người còn muốn giữ đường hướng nguyên thủy của Phong Trào là độc lập với các khối và hiện thọ 87 tuổi) biến khối chính trường quốc tế v a lại Cuba cũng còn có được 3 năm để củng cố ảnh hưởng củ a mình trên Phong Trào. Do đó bản thông cáo chung kết thúc Hội nghị đã mang một lời lẽ tượng đối ộn hoà hơn bản thảo đầu của Cuba, sau bao nhiêu sửa đổi. Ngoài ra, một vụ rắc rối xảy ra trong buổi lễ bế mạc khi ngoại trưởng Moustapha Niasse của Sénégal tố cáo Castro sử dụng tư thế chủ tọa Hội nghị theo "đường hướng chính trị của cá nhân ông".

Đó cũng là cầm tướng chung của một số quốc gia ôn hoà đứng giữa những ít tích cực. Chính đó cũng là mối nguy đánh dấu ngày tàn của Phong Trào Phi Liên Kết, bị lôi kéo theo lượm một thiểu số tích cực để xat gán lại phía Nga Sô.

TRẦN VĂN NGỌC

NGA TÀU MỎ LẠI ĐÀM PHÁN

Phái đoàn Trung Cộng được gửi đi đàm phán với Nga Sô đã bắt chân tới Mạc Tư Khoa vào ngày chủ nhật 23 tháng 9. Dẫn đầu bởi Vương Vũ Bình phái đoàn được nhiệm vụ tìm những giải pháp cho các tranh chấp giữa 2 cường quốc CS trong lúc mà hồ sơ chia rẽ giữa hai nước càng ngày càng lan rộng, tướng nh ư không bao giờ lặp được tại DNA, một phần vì các quốc gia DNA đang ngăn s ố các Hoa kiều đang trú ngụ trên đất họ. Quốc đó chính h ưt năm 1965 tại Nam Dương cũng như chính sách mù quáng của Mỹ tại Việt Nam càng giúp cho Nga Sô có một hình ảnh tốt đẹp tại DNA.

Những tận tụy nhận được cho biết rằng các vấn đề biên giới sẽ được đề cập, đề nếu có thể được chấm dứt loạt đàm phán đó có từ hơn 10 năm nay trên vấn đề này. Ngoài ra hai phía cũng đồng ý xem xét mọi vấn đề liên quan đến những trao đổi văn hoá, khoa học và kỹ thuật.

Tuy nhiên phía T.C. nhấn mạnh trên ý định muốn mở ra một số vấn đề nào họ xem là quan trọng chẳng hạn như vấn đề đồn trú của quân lực Nga Sô ở những biên giới chung và nhất là vấn đề CSVN. Tân Hoa Xã đã trích lời của một người nói: "Chúng tôi không đồng ý với việc Nga Sô không muốn đề cập đến vấn đề nào liên quan đến 1 đề t ạm quốc gia."

nhà cầm quyền T.C. và Hàn - Niêm Long, trước ĐH Liên - Hiệp Quốc, đã chỉ trích đích danh Nga Sô lợi dụng tham vọng của CSVN để dùng Đông Dương làm căn cứ chiến thuật nhằm mục đích chiến đ ạt vùng Đ.N.A.

Ái cũng đã thấy là những buổi đàm phán mở đầu trong một bầu không khí khó khăn. Trong lúc đó, Đặng Tiểu Bình tuyên bố với O. Trudeau cựu thủ tướng Gia Nã Đ a i rằng: "Cuộc thương thuyết giữa Nga và Tàu có thể kéo dài nhưng chắc sẽ không đạt được kết quả đáng kể nào."

Một mặt thủ tướng Ngoại giao Trung Cộng hòa hoãn với Nga Sô, mặt khác Đặng Tiểu Bình tỏ vẻ bi quan và ít tin

(Xem tiếp tr. 4)

Sau khi chiếm đóng miền Nam, Cộng Sản dưới hết những quốc gia ngoại quốc, cũng như các phong trào báo chí quốc tế vì vậy nguồn tin tức có tính cách xác đáng nhất là phỏng vấn các người tự nạn. Bài báo này là kết quả của nhiều cuộc nói chuyện với các đồng bào tự nạn của báo Spiegel, Tây Đức.

Tình trạng tổng quát V.N hiện tại có thể tóm tắt như sau.

Cán bộ CS ăn cắp gạo, xăng và những phẩm chất hiểm đem bán cho đen. Sản lượng nông nghiệp rất thấp, nhiều nhà máy không còn hoạt động nhân dân ai ai cũng muốn trốn đi hết và nhà tù đầy tu nhân.

Sản lượng canh nông không nuôi nổi dân chúng, sản lượng kỹ nghệ thấp hơn mức năm 1975. Bất lực, tham nhũng và những thủ tục nặng nề trong mọi ngành, mọi lĩnh vực. Người dân miền Nam bắt nạt, và càng bắt nạt t h i chính phủ càng gia tăng những biện pháp đàn áp. Con số những người bị bắt không ai định rõ được, những con số tối hiện giờ thì tất cả các công chức cao cấp tại các bộ, các nhân vật trong ban chấp hành các đảng phái, các sĩ quan cho cấp từ cấp bậc trung tá trở lên thuộc các quân chủng thiện chiến, tâm lý chiến, cảnh sát, quân cảnh... đều bị đưa ra cầm tù ngoài Bắc.

Tu nhân phải làm việc rất cực khổ trong các trại cải tạo. Ngoài ra lại phải học tập chính trị. Rất nhiều nạn nhân chết vì bệnh tật trong những trại này. Trung úy Ngô Thế Minh kể lại rằng trong số 600 tù nhân ở trại Tây Ninh có 60 người chết. Những trại cải tạo tuy không được canh gác cẩn mật, nhưng ở sâu trong rừng. Ai tìm cách trốn, nếu bị bắt lại, sẽ bị nhốt vào thùng xăng, phơi ra nắng. Bốn thiếu tá ở trong trại Bù Gia Mập tìm cách trốn. Hai bị bắn chết và hai bị bắt lại. Vì lần này là lần thứ ba nên họ xử tử.

Mỗi khu phố đều có cơ quan an ninh riêng và người chỉ huy thường là một cán bộ ngoài Bắc cử vào. Người này có toàn quyền giam giữ dân chúng. Những luật lệ cảnh sát hướng dẫn cuộc sống hàng ngày một cách cứng rắn: nạn nhân Miền Nam không được phép tự ý rời thành phố hay khu phố mình đang ở, nếu không có giấy phép đặc biệt. Muốn đi chuyển tới vùng biên giới hay duyên hải, là những vùng dễ trốn ra ngoại quốc, phải có phép của cơ quan an ninh tối cao.

Tại Sài-Gòn hiện vẫn còn giới nghiêm từ 12 giờ đêm tới 3 giờ sáng. Báo chí, phát thanh cũng như truyền hình đều bị kiểm soát chặt chẽ và chỉ toàn truyền truyền Dân chúng cũng như kỹ giả Sài-Gòn vẫn lên nghe đài BBC hay tiếng nọi Hoa Kỳ hàng ngày. Vì thủ tục hành chánh "nua bộ" của chính phủ, nên nhiều khi đài BBC loan báo những quyết nghị của chính phủ ngoại Hà Nội, trước khi quyết nghị này tới tay các cán bộ ở Sài-Gòn.

Sau chiến dịch "bài trừ vấn đề đổi truy" hiện gần như không thể kiếm được một quyển sách tiếng Anh hay tiếng Pháp ở Sài-Gòn. Trong thành phố có rất nhiều "cua" tiếng Nga miễn phí. Sau ba tháng học, các học viên được cấp dẫn trong buổi lễ khóa răn: "không phải học tiếng

ngoại quốc để tìm cách tiếp xúc hay thực tập với người ngoại quốc". Tiếp xúc với người ngoại quốc, ngay cả với người Nga hay Đông Âu bị hoàn toàn cấm đoán. Nếu chẳng may nói chuyện với người ngoại quốc thì phải ra trình công an.

Nhà tù ở Sài-Gòn chật ních tù nhân: thường phạm, những người chống đối, những người vượt biên và cả những cán bộ cộng sản hủ hoá nữa.

Nhiều người bị tù vì ăn hối lộ, những cũng nhiều người nhớ hối lộ mà thoát tù. Ví dụ trường hợp của ông Mai Văn Liên, một cựu đại úy. Sau hai năm 10 tháng trong trại cải tạo, ông bị gửi đi vùng-kinh-tê-môi Bình Long. Vì không muốn đi, ông ben tới nơi chuyên với cơ quan an ninh nội thân sinh ra ông ở. Sau vài câu chuyện mở đầu, giá cả được định như sau: 200 đồng (tức 100.000 tiền cũ) cho việc gia hạn thêm 3 tháng và 800 đồng cho việc ghi tên vào sổ gia đình. Nhờ đó mà ông có thì giờ tới chỗ vượt biên.

Sự tham nhũng đã làm nền kinh tế bị lụn bại. Nhà máy làm đường Củ Chi, hoạt động cho tới năm 1975 với 4.000 máy ruộng mía. Sau khi quốc hữu hóa, chỉ hoạt động có 2 tháng trong năm 1978. Các cán bộ đã mang nửa bán chợ đen với giá 500 đồng 1 tấn, thay vì với giá 60 đồng một tấn, nếu bán cho nhà máy. Hầu quả là không có đường trong các cửa hàng mà ư u dịch, trong khi đó đường ngoài chợ đen.

Nguyễn Minh Xuân, mệnh danh là ông vua xa cang Miền Tây, một cán bộ chỉ huy bến xe buýt Phú-Lâm, đã mua hết mọi vé xe từ Sài-Gòn về Mỹ-Tho và Miền Tây với giá một đồng một vé, để bán lại với giá 10 đồng. Sau khi bị bắt Xuân đã dứt lốt 800 lang vàng để thoát tù, rồi chạy khỏi Việt-Nam. Cán bộ Miền Bắc vào Nam sau 1975 như tham nhũng mà giàu họ. Quân trường quân Bình Chánh đã xây một căn nhà giá 100.000 đồng (tức 50 triệu tiền cũ) nhờ những vụ tịch thu gạo lậu do dân chúng trốn về Sài-Gòn. Số gạo này bán cho vợ mang bán chợ đen. Tất cả các nhân viên an ninh trên được chia phần tương xứng. Một cán bộ lo việc tuyên mơn hàng công một nhà máy ở Biên Hòa, đã đổi ăn của mỗi người thợ bán được 300 đồng.

Hiện ở Miền Nam người ta có thể dùng tiền để làm mọi chuyện. Từ ngày 20.4.79 sự lưu thông của tiền tệ mới tự nhiên đều bị cấm. Nhưng ai trả tiền cho cán bộ sẽ được phát một tấm bằng treo trước xe là lưu thông, cho quyền l đi của nhà nước. Từ nay phải dẹp xe và t i m cách bán cho cán bộ. Một xe Peugeot 504 là giá 10 giấy phép đi trốn. Xăng nhất kiem không ra. Cán bộ được phép mua với giá 2 đồng một lít, mỗi tháng 3 lít. Những chung quanh nhà thờ Đức Bà trước nhà tu viện xăng được bày bán đầy rẫy với giá 16 đồng 1 lít. Ai cấp xăng là chuyện giản dị: mỗi xe chở hàng về Vũng Tàu được phép mua 25 lít xăng. Đọc đường tại xe hớt ra mười lít. Lúc tới nơi khai đã dùng hết 25 lít, rồi chia đôi tiền với tên cán bộ nhận thuế.

Những cán bộ, chiến đấu trong rừng, không hiểu gì về kỹ thuật và điều hành,

bây giờ được giao cho những nhiệm vụ như giám đốc nhà máy, nhà trường, hiệu trưởng trường học, hay chủ tịch hợp tác xã, luân tung vì không được lương luyện, nên toàn làm bậy. Ví dụ: 12 cái cần trục do Mỹ mang tới Long-Binh có thể đỡ khoảng 10 tấn hàng một ngày mỗi cần. Mỗi tháng sau ngày chiếm đóng, mấy cái cần trục này h ư hòng cá, vì máy tên cần bị chỉ huy, gỡ dây cáp xuống làm gãy kéo xe hơi. Quân đội tịch thu một xưởng lốp xe hơi và mang bán nhiều lớp mỗi tỉnh ra cắt thành giấy đẹp cho lính.

Nhà máy giấy Cogido ở Biên Hòa có 745 thợ đã sản xuất 18.000 tấn giấy trong năm 1974. Năm 1978 có 1320 thợ nhưng chỉ sản xuất được 8.000 tấn giấy. Nhà máy xi măng Hà Tiên ngưng hoạt động từ 6 tuần nay vì nói đốt hư, không ai sửa nổi.

Ngoài ra một số lớn Xi măng bị hỏng, vì để ngoài mưa và không có những túi đựng thích nghi. Máy dệt tại nhà máy Sicovina bị hỏng mất 1 nửa, vì bông nhập cảng từ Đông Âu qua đó, so với bông Đài Loan ngày xưa. Tất cả những xưởng máy điện tử đều ngưng hoạt động sau năm 1975.

Lương một người thợ ở Sài Gòn khoảng 35 đồng 1 tháng. Lương nay có thể tăng lên tới 55 đồng theo thâm niên. Một người thợ được phép mua 13 cân gạo cốc một tháng, trong đó có 3 cân gạo. Nhưng lương gạo cốc này không đủ ăn mà giá gạo chợ đen là 6 đồng một ký. Giá thịt là 36 đồng và cá là 25 đồng. Nhà máy B.G.I. vẫn còn chạy lại rai, nhưng nút chai đã hết, nên bia hay bị hỏng. Nhà cầm quyền đốc thúc việc hợp tác xã hoá các vùng đồng bằng Cửu Long, nhưng càng mong mau lại chứng nào thì càng thất bại chứng đó: vì dân chúng ở đây, qua chiến dịch Người cấy cỏ ruộng đã có ý niệm thế nào là tự sản, không có gắng sản xuất vì sau đó sẽ phải bán thóc cho nhà cầm quyền với giá luật định, rẻ mạt. Ngoài sự thờ ơ của nông dân, còn thiếu phân bón và thuốc trị sâu rầy, nên năng suất của một ruộng lúa trồng kia là ba tấn thóc, bây giờ chỉ còn chừng 600 ky. Những máy kéo cũng như công cụ bằng máy trước kia đầy rẫy trên các đồng ruộng Miền Nam bây giờ không còn thấy đâu nữa. Trg nhiều trường hợp nông dân làm thịt con trâu chứ không chịu cho chính phủ quản lý.

Cuộc sống tại những vùng-kinh-tê-môi rất thm đậm. Trên lý thuyết người dân tự nguyện đi khai khẩn được cấp 8.000 thước vuông đất, một ngôi nhà là và gạo trong 6 tháng. Nhưng thực tế chỉ hai ba tháng là hết gạo mà mỗi tháng cũng chỉ được tới 3 ky là nhiều. Một cựu đại úy Trần Văn Minh, kể lại: sau hai năm, năm tháng ở trại cải tạo, anh và 9 người trong gia đình được đưa đi vùng-kinh-tê-môi. Quảng Biên, cách Sài-Gòn 80 km về phía Bắc. Ở đây không có điện, không có nước, từ nhà ra ruộng 6 cây số, mỗi ngày mỗi người phải xách hàng đi từng đoàn ra ruộng. Kết quả là một phần ba dân số bỏ trốn hết về Sài Gòn, họ phải sống nhờ vào những người khác vì không có thể thức phẩm. Để tranh chuyện họ sống lấy đất trên vỉa hè

thành phố, công an đã ngăn cản, không cho họ vào Sài-Gòn. Kết quả là dưới những gầm cầu xa lộ hàng trăm gia đình những người bỏ vùng kinh tế mới, sống lúc nhúc khổ sở.

Đài phát thanh "Catinat" vẫn còn tồn tại, nghĩa là những tin đồn r i tại ở khu phố này vẫn còn được quảng bá "bản chính thức". Vì dụ họ đồn rằng một đoạn xe tiếp tế của cộng sản mới bị các chiến sỹ du tân công và tiêu diệt; nhưng không 1 người tin nan nào có thể cho biết tin tức xác đáng được rằng các lực lượng vũ trang chống cộng đã được tổ chức chặt chẽ, dù rằng ai cũng biết là những sỹ quan và quân lính của chế độ cũ vẫn hoạt động lẻ tẻ và riêng biệt ở từng vùng.

Phỏng theo báo Spiegel (T.Đức)

Nghĩ gì? LỜI CHỈ DẠY

Qua hai bài "Đặt lại vấn đề ý thức hệ" (1) trong cuốn đấu tranh chống CS của Lê Nguyên Diệp và bài "Một tinh thần một cách sống" của Phạm Chí (1), chúng ta được nhìn lại rõ những sơ lược biên chuyên của nước nhà từ bấy lâu nay trải qua bao cuộc thăng trầm, qua bao cơn biến thiên với ngàn năm nô lệ Tàu, trăm năm đô hộ Tây và hơn 20 năm nội chiến song song với đã tiến triển văn minh của thế giới. 4000 năm văn hiến của nước nhà đã yên chuyển đi đến tinh thần dân chủ u những tinh thần dân tộc có phần lung lay. Chỉ cầu tiên đã đưa dân tộc ngày một xa giá trị cổ truyền của nền văn hóa Việt Nam và đi qua trời vào những hệ thống tư tưởng Cộng Sản và Tư Bản để rồi chìm vào hiện họa của ngày hôm nay. Bản tính của con người vốn mềm yếu nên dễ hấp thụ những chủ nghĩa mà ảnh hưởng đang bị tranh dành khiến con người chúng ta đi vào chỗ sa đọa và kiểu ngạo lạc lõm. Và tầm cảnh đầu thường hiện nay của đất nước dẫn tộc chúng ta đã làm rõ rằng các ý thức hệ ấy khế thế nào duy trì mãi với thân phận quê hương. Kinh nghiệm ấy làm chúng ta đau lòng khi ít những vấn đề ấy khế phải là nạn giải trước tinh thần bất khuất của chúng ta, và ý tưởng cách mạng vùng lên lật đổ chính sách chà đạp con người chỉ còn chờ thời gian để thực hiện.

Lý thuyết phải đi đôi với hành động để thực hiện phong trào cách mạng. Hơn thế nữa ý niệm về con người, cách mạng đã được Phạm Chí (1) nêu ra: một con người với tinh thần đạo đức và cách sống đáng nêu gương. Xin đừng để các ý thức hệ xu thời theo nền văn minh ngoại lai ru ngủ hoặc làm ta mê đắm vào tinh thần tự kỷ mà quên đi nguồn cội, quên đi niềm đau dân tộc. Mỗi cá nhân VN cần phải là một con người cách mạng thì hy vọng hạnh phúc cho dân tộc mới bừng sáng và có cơ thực hiện vào một ngày nào đó trong tương lai. Chúng ta hãy luôn luôn cảnh tỉnh nội tâm để không lệch dưới quy ngã trước bao nguy hiểm. Hay nói một vông tay lớn sáng ngời ngày

(Tiếp theo tr. 3)
tưởng vào những thiên chỉ của Nga. Thảng nhìn vào 2 dữ kiện trên, người ta có thể cho rằng nền ngoại giao Trung Cộng đã mâu thuẫn với chính mình.

Nhưng nếu xét kỹ lại thì người ta sẽ thấy hai thái độ tuy có vẻ trái ngược nhau của Trung Cộng thực ra đều nhằm một mục đích:

Từ ngày bạo quyền Hà Nội chiếm đóng miền Nam V.N. sự bành trướng của Nga Sô, qua trung gian của tập đoàn Hà Nội tại vùng Đông Nam Á càng ngày càng lớn mạnh. Bắt đầu là miền Nam V.N., sau rồi dần dần Lào và Cambốt đều lần lượt rơi vào vùng ảnh hưởng của Mốt-Cu. Đây là một cái gai đối với Trung Cộng. Muốn nhổ cái gai này, Trung Cộng phải giảm bớt thế lực của Hà Nội tại vùng Đông Nam Á, vì thế cho nên hiện nay, nền ngoại giao Bắc Kinh đang tìm cách ve vãn Nga để có thể

từ bây giờ với những con người VN mang tâm hồn cách mạng để giải thoát bạo ngược, bắt công mà dân tộc đang gánh chịu, đồng thời lấy đức tin làm hậu thuẫn. Có như vậy thì con người cách mạng mang một tinh thần nhân bản mới có thể đạp đổ được chủ nghĩa vô thần đang day đọa nhân dân Việt Nam.

Chính chủ nghĩa vô thần, duy lý, duy vật đã hun đúc những tâm hồn sát đ a con n nhân tâm, hao mòn nhân bản. Thế giới vô thần chỉ biết có thể xác nên đạo đức không làm họ bận tâm, đó là một điều mà dân tộc VN sẽ mãi mãi khế thế chấp nhận được. Con người chúng ta được ưu tiên dựng nên với hình ảnh của Đấng Tạo Hóa trong vũ trụ huyền diệu này nên chúng ta chỉ thuần phục Trời, lấy đạo đức làm căn bản cho con người, cầu mong xa thân cho xa hội này để rồi linh hồn thì thái đi vào cuộc sống vĩnh cửu thiên linh. Trong con người vô đạo đức, ý nghĩa, linh thiêng thuần nhất của giá trị con người và tư tưởng không còn nữa, nên họ trở thành những vật vô tri d ệ sai khiến. Và người dân trở thành nô lệ cho một b o n người đem chủ thuyết dầy xeo nhân bản. Con người chỉ nhận làm nô lệ cho Thượng Đế, Đấng Tối Cao duy nhất đã tạo ra mình và toàn thể vũ trụ vô biên, và tự do đi theo những giáo thuyết chỉ đạo cho được cuộc sống thái hoà với nhau. Như tại VN, tổ tiên chúng ta đã hấp thụ nền Nho Học, đem cuộc sống của các bậc thánh hiền làm câu trau mình, rồi các đạo Phật, Chúa... theo thời gian lại đến bổ sung nên đã đạt được nếp sống công bình, bác ái. Thế nhưng, với sự du nhập của nền văn minh vật chất Tây Phương, con người tự do đi vào chỗ tự lạc, nên Việt Nam để dâng bị mong vuốt của Cộng Sản vô lý, cướp mất tự do, và bắt người dân Việt theo một chủ thuyết không phản ánh nét trong thực tiễn hoặc của tâm hồn người Việt. Chủ nghĩa đó chỉ có thể mang lại đôi khát và hận thù cho con người thối chí không thể tạo ra một xã hội lấy tính người làm căn bản. Mầm mống gây đổ sẽ tự do mà ra, và

(1) Xem NGHĨ GÌ CHO NGÀY MAI ? N.B. số 28 ngày 1-7-79

LẠI ĐÀM PHÁN

ranh tay đối phó với Hà Nội. Tuy nhiên, Bắc Kinh sẽ không vì thế mà từ bỏ mình vào vòng lệ thuộc Nga Sô. Những lời tuyên bố nghiêm khắc của Đảng Tiểu Bình đối với Nga Sô đã khẳng định những bất đồng quan điểm cơ bản giữa hai cường quốc C.S.

Hòa hoãn với một phương bắc hùng mạnh để diệt một phương Nam yếu thế. Đó là chính sách hiện nay của Bắc Kinh. Trong diện kiến đó, Hà Nội có thể tiếp tục hoàn toàn tin tưởng vào sự yên trở về điều kiện của Nga Sô không? Đó là câu hỏi mà chính quyền CS phải đặt ra.

Đầu sao, cuộc hội đàm giữa Nga và Trung Cộng là một mối lo âu mới đối với Hà Nội, trong khi quân kháng chiến 3 nước V.N., Lào và Cao Miên vẫn tiếp tục gây khó khăn cho bao quyền C.S.

LÊ-THIỆN

CỦA TÔN GIÁO

Chúng ta, người Việt Nam hải ngoại, phải tìm cách kết đoàn, nếu cao tinh thần cách mạng để đáp tất ngọn lửa đỏ CS đang dấy dọan dân tộc và đe dọa tương lai của Tổ Quốc.

Cái gì phải đến sẽ đến, những niềm vọng của chúng ta là tiếp lại được một quê hương VN với truyền thống dân tộc trong cảnh thanh bình no ấm. Chúng ta chỉ muốn giữ gìn nhân bản và nguồn gốc người VN. Những giữ gìn như thế nào giữa một thời đại văn minh gần như tuyệt bực như ngày hôm nay? Đó không phải là một chuyện để những không phải là quá khó vì "ý dân muốn thủ ý hoàng thiên". Ý dân chỉ ao ước một cuộc sống an lạc, thái bình, công bằng dân chủ thì ý trời nào có ngoài mặt làm ngơ.

Cách đây 1400 năm, một quyền thanh kinh cuối cùng và bất diệt đã được pháp thế cũng với một bậc Thánh có 0 tính thần đạo đức và cuộc đời tranh đấu đáng cho chúng ta noi theo, đó có thể là hiện pháp cho một nước. Một quyền sách dạy ta sống một đời có ích cho nhân loại nhờ biết giữ tôn nhân bản, sống một đời đôn con đờng vinh cửu cho linh hồn mãi mãi thanh thoát, một sự truyền dạy phật giáo giúp con người cách mạng thành công. Rất tiếc là bấy lâu nay chúng ta chưa được nhiều dịp tìm tòi về nó, phải chăng chúng ta đã bỏ qua một cơ hội hiếm có để diên kiến lợi thiên báo ấy, để tìm lấy một sự soi sáng hỗ trợ tinh thần cách mạng của chúng ta trên con đường khôi phục nhân quyền và xây dựng một quê hương tự do, dân chủ, dân tộc và độc lập.

Vậy con đường ấy đã có từ bao giờ và đang chờ ta tiến tới với lòng sáng lên hy vọng cho quê hương. Chúng ta phải suy gẫm lời chỉ dạy của một cuộc đời tranh đấu cho xã hội con người, của một hệ thống tư tưởng đi đôi với hành động.

Hãy dùng tinh thần cách mạng mà suy đoán, lấy dấu tranh cho nhân bản làm chủ đích cho hành động, hãy lấy giá trị đạo đức để khiến cuộc sống dễ mong đạt được lý tưởng cho dân tộc.

BÙI MÊN THẢO

Ngẫm chuyện xưa Nói chuyện nay

Nó với tôi khác nhau như mặt trăng mặt trời, kỳ nhau như nước với lửa. Người ta vẫn thường nghe hằng ngày những câu ấy. Mặt trời dưới mặt trăng, nước diệt lửa, như vậy nghĩa là những vật tưởng phân, bất đồng mới đối nghịch nhau. Những kẻ khác có hướng sợ nhau hăm hại, kể yêu sự kẻ mạnh là chuyện tưởng những thật ra cái sợ đó chỉ là cái sợ bên ngoài như sợ mụn ghê làm đau đớn mà thôi. Còn có nhiều cái sợ âm ỷ lâu dài và nguy hiểm hơn nhiều. Trong sách Duyệt Vi có kể một chuyện như sau:

Tại lâu sách nhà kia, có con hổ tinh không hiện hình ra bao giờ nhưng thường vẫn hay trò chuyện cùng người. Tuy là ma quái nhưng hổ tinh nói chuyện rất lý thú, giảng giải đúng mực lắm nhiều người phải tâm phục. Một hôm chủ nhà có nhiều khách đến chơi họ nhau uống rượu đánh chén có một con hổ tinh ra đàm luận nữa. Rượu ngà ngà được nửa chén có người đề nghị: Bây giờ mỗi chúng ta phải thi thật mình sợ cái gì nhất, ai sợ viên vông vó lý sẽ phải bị phạt rượu. Lúc đó mọi người thì nhau nói: sợ thì sợ lạnh, người khác nào sợ nóng, nào sợ nghèo đói, nào sợ quan to, sợ kẻ cướp sợ kẻ nịnh hót giới; lại có kẻ sợ những người khách

sáo lè phép giá, sợ người thân trọng ít nói, sợ người nói rầu chùng....

Rất nhiều người phải uống rượu phạt vì sợ nhiều hổ tinh qua viên vông. Riêng hổ tinh vẫn chưa lên tiếng mọi người cho là hổ tinh sợ phải phạt mà bắt buộc phải hiện hình để uống rượu. Lúc đó mọi người đều nhao nhao hỏi hổ tinh:

- Còn mi, hổ tinh mi sợ cái gì nhất?

Hổ tinh đáp:

- Ta chỉ sợ có hổ tinh! Ai này đều cười nói: - Thế là mi bị phạt rượu rồi vì điều mi nói vô lý quá. Người ta sợ hổ tinh mới phải mi là đồng loại, cần gì mà sợ? Thì hiện hình ra mau để uống rượu phạt.

Hổ tinh bèn đáp: - Thiên hạ duy có đồng loại mới sợ nhau. Phàm con cũng cha mới tranh gia sản, con gái cũng chồng mới hay ghen tuông. Kẻ tranh quyền nhau tất là quan đồng triều, kẻ tranh lợi nhau tất là kẻ buôn bán chợ. Bề nhau thì trở ngại nhau, trở ngại nhau thì khinh miếu nhau. Xem kia, có người muốn bán con trâu thì dùng con trâu làm mồi, không dùng con gà con ngỗng; có người săn hươu thì dùng con hươu làm mồi, không dùng con dê con lợn. Nói tóm lại, phàm những việc phân giới đều là phải dùng đồng loại

CỘNG SẢN và HỒ TÍNH

ca. Cũ' thế mà suy thì t' ai nào hồ tính chẳng sợ hồ tính?

Tiệc khách nghe câu tr' à lời của hồ tính đều gặt gục khâm phục và không con ai dám bắt uống rượu phạt nữa. Thánh nhân nghe câu chuyện của hồ tính thì cười ngất ngất bèn rằng:

Lý luận của hồ tính tuy đúng nhưng chỉ đúng cho hồ tính. Nó làm sao mà lấy đ' kẻ tiêu nhân để đo lòng ng. Quân tử cho được? Xem kia, người nho nhà biết hưởng anh nằng ấm mặt trời mà vẫn thường thức được vẻ đẹp của ánh trăng rằm. Quân tử gặp nhau thì thành tri kỷ chung hưởng; tiếng cười của 2 đứa trẻ thơ chỉ thêm rộn ràng thôi. S' ai ch' bọn tiêu nhân, hai đứa gặp nhau chỉ lo hại nhau, hai con chó đói c' h' i' chức cần đuổi nhau để tranh ăn. Con tr' đầu c' hại, con tr' ch' c' con tr' chết mới hại con tr', con hươu không hại con hươu, chỉ c' c' o' n' hươu chết mới hại con hươu. Chúng đâu con là đồng loại được nữa!

Xem thế đủ thấy lời thánh nhân là chí lý, chỉ có quan gian ác đồng loại mới săn nhau và tìm cách hại nhau. Pol Pot và Heng Samrin quả đúng là hai con hồ tính làm quỷ sứ nhau. Việt Cộng nạn ra một "Heng Samrin như người đi săn nòng con tr' để hai con

tr' khác. Hà nội và Bắc Kinh chửi rủa mắng nhiếc nhau chỉ vì chúng cùng một bản chất độc tài bất nhân. Trung cộng và Nga sô khiêu khích nhau từ 20 năm nay cũng chỉ vì kẻ n' sợ kẻ khác không minh trước vì chúng biết rõ ruột nhau. Gần đây hơn nữa là Lê Duẩn sợ Hoàng Văn Hoan, H.V. Hoan sợ Lê Duẩn. Tai sao? Chỉ vì cả hai cùng một "ch' i' lớn" như nhau: Duẩn muốn có quan thầy riêng, Hoan cố muốn có quan thầy riêng. Chỉ khác một tiêu tiết là quan thầy Duẩn muốn là Nga, còn quan thầy của lòng Hoan là Trung Cộng.

Cái thế sự tất nhiên nó là như thế không sao tránh khỏi! Rồi đây sẽ không ai ngạc nhiên khi có nhà báo ngoại quốc nào khám phá là "Đồng sợ Giáp, Giáp sợ Đông, Chính sợ Dũng, Dũng sợ Chính ... Chúng ta cứ ngồi mà nhìn xem chúng tr' xấu s' nhau."

Thành nhân đã nói: "Người quân tử không sợ nhau vì là tri kỷ". Như vậy người Quốc Gia không sợ người Quốc Gia. Nếu có hai đoàn thể m' a' n' g' tiếng Quốc Gia nào chống nhau thì có lẽ họ chỉ là bọn Cộng Sản đội lốt mà thôi!

NGUYỄN THƯỢNG SÁCH

những trạng Giây rồi

Trong các tháng qua, những ngày qua, thảm cảnh của Việt Nam nói riêng và giải đất đồng Dương nói chung là một trong những hàng đầu dư luận thế giới, vấn đề đã là thời sự hàng ngày làm rung chuyển và quấy động con tim nhiều người, bất phải lên tiếng và hành động nhiều quốc gia. Nếu 30 năm về trước, một thảm trạng đến với người D o Thái, những vận động khởi dậy sự luân tâm, đánh thức lòng nhân đạo, lương tri con người. Lịch sử đó ngày nay t' ai diển lại cho dân tộc Việt Nam với không cùng một bối cảnh lịch sử, không cùng những dữ kiện xây đến, không cùng cái cảnh, thảm cảnh Việt Nam có mức độ thảm thường hơn, đau đời hơn, gian khổ hơn bao nhiêu lần, và có lẽ cay đắng hơn vì do chính người đồng loại, cùng giòng máu cùng truyền tạo nên, do một thiểu số người muốn thực hiện một chủ nghĩa, tiếp tục đưa đẩy dân tộc đến hố sâu không cùng không lối thoát.

Thời đại đang sống hôm nay của chúng ta không còn 1 à thời đại của sự hạn hẹp. Ý thức thân phận của mình, quốc gia mình gắn liền với thân phận của toàn thể, chúng c' ai sống, chúng c' ai chết, chúng cùng tương lai. Thời đại hôm nay cũng là thời đại sự vượt tới những xúc cảm, những tư tưởng phóng mở đi tới, chối bỏ vụn vặt, thủ ghết chặt hẹp, nhỏ bé, chối bỏ những kích thước mon m' ai c' để tìm đi con đường mới, chân trời khai rộng hơn. Cái từ tu của một dân tộc o' t' an cùng một đại danh nào đó hiếm h' ai của trái đất, ngày nay với phương tiện truyền thông sản có, đã trở thành là cái từ tu cho những tư tưởng vươn phóng trên khắp mọi nơi. Nếu biển có đã đẩy người dân Hung Gia Lợi đi tìm chỗ đứng, nơi dừng chân trên những n' ai đường của Âu Châu, thì Việt Nam, dân tộc Việt Nam có chung số phận, có chung, suy tư, có cùng chung tâm trạng ra đi, và có chung một màu s' ai của niềm tin khôi phục. Một lớp người trong xã hội tan rã Việt Nam ngày nay, tâm trạng là tâm trạng của kẻ bị cưỡng chiếm, chế ngự, của sự l' ai d' ai về viễn v' ai. Bàng sự để kháng lực lao và thăm lặng trước "bạo lực cách mạng", dân t' ai Việt Nam đã thẳng thắn trả lời sự khước từ chủ nghĩa. B' ai me đầu nhuộm bạc sương đến đ' ai bể th' ai non dài, đã cùng th' ai thoát xác, chon l' ai cái sống và cái chết, liều lĩnh buông trôi khắp nơi, d' ai đầu v' ai ngọn sóng, biển khơi, c' ai chen l' ai một chỗ đứng, nơi dừng chân, một mảnh đất hứa, t' ai trên khắp n' ai của thế giới, châu Á sang châu Âu, châu Úc đến châu Mỹ, châu Phi...

Sự gần liền những tâm trạng không đất sống, không c' ai ngôi nhà của mình, không c' ai quê hương của mình, cũng 1 à một sự đau lòng chìm của những thân phận ép của người miền Bắc Triều Tiên với thân phận của những người Việt Nam c' ai bám víu lại mảnh đất c' ai khô, chấp nhận và tam c' ai đầu trước nhọc nhằn c' ai b' ai, thăm khe v' ai nhau tình người còn rơi r' ai lại. Hay cũng 1 à thân phận của người dân Đông Đức nhìn b' ai tưởng b' ai nói o' h' ai, của Vạn L' ai những ngàn năm về trước. Và là những tâm trạng với hơi thở ch' ai của

trịệu triệu người bị giam cầm tù đ' ai, bên trong nh' ai "Đường Tr' ai Tiên", các người "m' ai tr' i" ở t' ai Siberie. Youri Orlov vừa mới báo động thế giới con số 5 triệu người dân Nga hiện còn bị giam tù vì phản đối chế độ, khước từ chủ nghĩa. Từ bên trong các bức tường, từ bên trong v' ai k' ai gai, từ tận bên trong giải đất Goulag vĩ đại đó, Youri Orlov nói vọng ra cho thế giới hiểu: "Người bị t' ai đ' ai phải lao động, đói cùng kiệt sức, mà người ta c' ai thể coi là hình thái của tra t' ai nhân như kẻ vong n' ai đối với c' ai h' ai đồng loại họ" (Youri Orlov, nhà vật lý học Nga tầm tiếng, lý khai chế độ, bị kết án tù 7 năm, và hiện nay dưới chế độ biệt xử, bị quản chế ở t' ai vùng Siberie băng lạnh heo lạnh).

Tất cả những ngôn ngữ, cay đắng, đ' ai d' ai, tù ngục đã c' ai chung cùng một màu s' ai.

Đ' ai không nhìn màu xám của trái đất, bất lúc trước hoàn cảnh, những tiếng nói thầm kín lắng đọng đó đã c' ai người lắng nghe. Chân trời rộng rãi khai mở. Hình nh' ai hôm nay, như cảm thấy đầu đầy, tiếng nói không còn c' ai độc của người Hà Nội, của người Sài Gòn, người dân Bắc Triều Tiên, c' ai người dân Đông Đức, của người dân Hung Gia Lợi hay c' ai người dân Đông Âu. Bên này là bờ T' ai đ' ai, có nhiều người đã nghe tiếng kêu của họ, tiếng đòi thân kin đ' ai, vì bên ngoài đã có những tiếng nhập cuộc, dân thân, kêu gọi thay cho c' ai, kêu to cho họ quyền tối thượng, cơ bản của quyền làm người. Việt Nam sẽ là tiền lệ cho thế kỷ này, cho thời đại này; Việt Nam là tiền lệ cho những nhân thức mới giữa thế kỷ và suy luận, tiền lệ cho sự suy d' ai của một chủ nghĩa đang bị đạo thái, con chốt cuối của sự chìm đắm, không chính nghĩa, là sự ch' ai v' ai trước làn sóng của một thế giới đi tới, để làm trang sử mới lại. Ngọn gió của Sự Thật và của Tình Người đã khởi động mạnh mạch máu của lương tri.

Dù dưới nhãn quan nào, của một mặc cảm b' ai nhay, một suy luận viễn mơ, thực tế đã rõ ràng, đã thực tình, để c' ai cái nhìn đúng vị trí, kích thước, tìm thấy một lẽ phải để b' ai v' ai. Dù c' ai định kiến đã chuẩn nhận, thành tâm từ đất cho chính mình, từ v' ai, để ngồi thử chính danh định lại c' ai họ sự thật. Nhìn rõ đầu là tầm tới, đầu là Đạo Anh sáng! Phải nhớ lại thập niên 1963-1973 một thái độ hung h' ai, những cuộc tiến đánh c' ai cứ trú quân Mỹ, d' ai dân diển thuyết, h' ai hào bạo động, tuân hành, tuyệt thế trước nhà k' ai g' ai Liên Hiệp Quốc 48 tiếng đồng hồ, đòi quyền sống, đòi chấm dứt sự tham dự của các con em Mỹ trong chiến tranh, và hơn nữa còn coi người Cộng Sản Việt Nam là đối tượng chống áp bức, yêu hoà bình, yêu dân chủ, trong quyền làm người.... Ngày nay, chính đến ngày nay, một Jane Fonda, một Joan Baez và những bạo lên tiếng khác, đã trả cái giá đó, nếu là cái giá của làm lần đã qua thì cũng là cái giá c' ai trị số lớn lao cho mọi người cùng nghe cùng thấy, để c' ai thái độ kháng định, dứt khoát, để nói thẳng với người Cộng Sản Việt Nam: "Bạo lực đã gieo rắc vào nhiều tác hại tại Việt Nam. Nghiệm trong Liên quan đến những vi phạm nhân quyền rộng lớn, từ giam cầm không án lệnh hay xét xử cho tới sự ph' ai lý độc đoán". De Joan Baez phải kết luận: "Đây là lúc mà lương tâm phải được đặt trước ý thức hệ".

Su' ai mươi đã những bước cho thực tình; sau sự đ' ai con người đã chối d' ai tìm đi con đường quang d' ai đ' ai sự thật, cho lòng người, cho nhân bản.....

LÊ TÀI ĐIỀN

CHUYÊN GẦN CHUYÊN XA...

BỨC THƯ MINH ĐỨC HOÀI TRINH

Anh,

Thế là qua một mùa hè nữa. Tôi vừa thay bộ chén hạ ẩm, mang rửa bát, vào một chỗ, lấy bộ chén thu âm ra đặt lên khay trà buổi sáng. Nghe nói tưởng nhàn hạ lắm, anh có trách không? Trong lúc mọi người hồng hộc chạy theo văn minh mà còn có kẻ để chén thu âm với hạ ẩm. Sự thực là vì muốn giữ cho con người đứng bị những sự thúc đẩy cấp bách, trở thành một cái máy làm tiền, làm máy của tôi lại là cái máy hạng bét, máy ăn, máy ngủ. Anh đồng ý chứ?

Kể anh nghe chủ nhật tuần rồi theo mấy người đi đến trại tu nạn thăm những người mới đến. Gặp các em tuổi dưới mười lăm, mười sáu. Nghe các em hỏi chuyện tôi hỏi tại sao các em lại ra đi - tất cả đều đi một mình, không có cha mẹ - các em trả lời vì ở nhà không sống được, cha đi học tập, mẹ ở nhà với lũ em mà chẳng có gì để nuôi.

Những nỗi khổ cực đầy đọa ở trong trại Mã-Lai, Nam-Dương, hỏi các em những lúc khổ cực như thế có muốn trở về không, có hồi tiếc không? Các em trả lời không hồi tiếc mà còn xin người ta hãy giết đi rồi hãy thả trở về.

Quả là trong sự khổ đau con người trở thành sâu sắc thâm trầm, so với tuổi trẻ ở bên này thật là cách xa. Hôm qua lại có người mang ba em nhỏ đến nhà, hai em mới có 12 tuổi và một em 14. Đặc biệt nhất là một em 12 tuổi, lúc tôi mang ra một tập sách báo cho đọc, trong mấy tập có một tập bìa vàng, mang hình lá cờ quốc gia Việt Nam, em cầm tập sách và nói nhanh là mấy năm rồi mới được thấy tại lá cờ này.

Phần ứng của em bé làm tôi giật mình, nhưng sau đó tôi cảm thấy yên lòng, nếu còn có những mầm non như thế thì chúng ta còn có hy vọng... Chỉ tiếc rằng ngay giờ này ở ngoài nước, có hàng trăm nghìn người không được 1 phần của em bé kia, họ chịu khổ một cuộc sống khổ ở, ứn ứn, đi làm để kiếm tiền nuôi thân xác rồi hết. Giới làm ăn biết chỗ nào có món ăn ngon, có chỗ chửi vui.

Có nhiên, thứ người ở thì nước có mất hay lấy lại 1 1 được đối với họ cũng chẳng khác gì, nghe đồng bào đối hay họ cũng không thấy động chạm đến. Thứ người mà thiên đường không ham, địa ngục cũng từ chối.

Có buồn không anh, và chúng ta phải làm gì hay cũng đành bó gối giương mắt ra mà nhìn. Những đứa như chúng ta lại toàn là thù xác xô. Làm lúc nghĩ tới cư dân nhưng tên "châm" nó biết trước là dân tộc sẽ đau khổ; nước nhà sẽ điêu linh mà sao nó ngắm mặt trời không nói hay không làm một hành động gì để cho dân chúng bớt khổ. Tôi gọi chúng là người chăm cho đồ ứ.

Những thói chuyện đã qua, bây giờ chúng ta phải lo những gì đang tới, nghe các anh sắp tổ chức lớp dạy tiếng Việt cho trẻ em thật đáng hoan nghênh, chẳng biết tôi có làm được gì để giúp các anh? Làm khi bực mình tôi muốn bỏ hết, cấp sách sang Tàu tìm kiếm học thêm, đó anh biết tôi định học môn gì? Anh không thể biết được những nói ra chắc sẽ bị thiên hạ phê bình, để dành hôm nào có dịp gặp nhau tôi sẽ nói anh nghe.

Năm nay, ngoài công việc của lệ thường, Văn-Bút, Đài Phát Thanh Tiếng Việt của chúng ta, viết bài cho các báo, tôi còn nhận thêm một việc nữa là nhận đứng trong ban phân tích các tác phẩm của Lô-Tân. Công việc nghe chừng nhiều, ông trưởng ban đến mỗi tối và hẹn sẽ cho ít việc, tự chọn lấy, muốn làm gì thì làm? Nói anh nghe để đứng này nếu tôi có vắng tin, không trả lời thư tức là có sự đi trốn để làm việc.

Vừa được những bức thư khuyến khích của những độc giả xa gần chúc mừng và khen vãn để đã thành lập được Trung Tâm Văn Bút. Anh cho tôi gửi đi cảm ơn lại đây là kết quả của nhiều sự đóng góp chứ không phải riêng tôi, n ề n không dám nhận lãnh lấy một mình. Nếu phải kể công trình của ban thường vụ, ban chấp hành, cũng vậy tất cả các anh em xa gần trong và ngoài làng văn thì mấy tờ báo cũng khá kể hết. Đầu tiên phải nói đến một vị lão thành năm nay ngoài 70, trước kia ngài có chân trong một đảng chính trị năng ở quê nhà. Do tờ H.V.N. (ngày tờ báo còn quay Ronco) ngài đã viết thư đến khuyến khích. Sau khi nghe nói đến vấn đề văn bút ngài đã hết sức nâng đỡ và nhất định không cho khai tên, chỉ muốn làm chiến sĩ vô danh. Ngoài ra có nhiều nhà sử, nhiều chùa, cũng với các độc giả của H.V.N. của Nhân Bản... Có một người chụp cho một số tài liệu để mang đi theo, họ vừa làm vừa run, vừa cầu nguyện, chỉ sợ chủ về bắt gặp, nếu đưa làm ngoài sẽ tổn nhiều tiền..... tất cả những hành động ấy anh bảo không đáng nêu lên sao? Tuy cũng có những nhân vật rất giàu, văn hóa rất cao, và cũng rất lạnh lùng.

Thư này chẳng có gì kể anh, hay là về quá khứ thì u chuyện, một cuộc chẳng biết kể chuyện gì, tôi sắp được trở về với cuộc sống có tức là mỗi sáng có thể ngồi một giờ để huấn luyện cho cây bút lông, anh nghe có gan không, sau này sẽ đi viết liên ngữ thân, nói cho anh sự, ngày tôi viết thư đẹp thì chắc hẳn mọi người không còn biết liên là cái gì nữa. Thư dài rồi, thỉnh thoảng cũng xin phép anh cho tôi gửi những bức thư trông rỗng như hôm nay, chỉ vì phải viết khá nhiều sau một chuyến đi nên đầu óc hỗn loạn.

Thắm anh và hẹn thư sau.

M. Đ. H. T

BỘ HỌANG

Cái cầu vồng quốc Cao Mân như là cái nhà bỏ hoang để ăn trộm nó vào như là đi chửi đến từ thất của cầu hoàng Sihanouk cũng bỏ hoang ngh với nhà ở Pháp mà ởng Hoàng thì nay Bắc Kinh mai Núi ước với Pyong Yang! Khó có thì gì nghĩ đến việc chăm sóc nó gì cả.

Những ai được may mắn đi qua miền Mougins thì sẽ phải tâm tặc khen ngợi là ít nơi nào có nhiều biệt thự vừa đồ sộ vừa lộng lẫy đến như vậy. Nơi đó ông Hoàng đã cho cất một tú dinh mà chỉ có Hoàng cung cũ ở Vương Quốc của ông mới có thể sánh bì được.

Những lễ hội là vậy. Một đêm thì nhà ông rộng, bỏ hoang, một đêm thì dân ông chết đói trên những mảnh đất vun, thế là có kẻ nảy ý kiến xin cho dân thuê ở chỗ trống và đồng thời thì loah thường nước nên nói của ông Hoàng.

Lịch sử không cho biết rõ sự việc ngã ngũ ra sao. Nghe nói đầu ông Hoàng không chịu cho dân ông Me ty nạn muộn nhà để tạm trú.

Thường dân như ông Hoàng đến thế thì thôi. Tin gì cho đến: nghe dân ông Hoàng thấy mang tai tiếng quá nên quyết định bán nhà lấy tiền giúp Cao Ủy Ty Nan.

Muộn còn hơn không!

PHI LIÊN KẾT

Nhân hội nghị Phi Liên Kết mới chấm dứt tại Cuba, xin nói chuyện phi liên kết.

Đời với Castro, người lãnh tu rầu xoam yêu Nga Sô hơn cha mẹ thì phi liên kết có nghĩa là không liên kết với cường quốc nào cả trừ Nga Sô!

Còn đời với Đồng thì cả một đồng trở (đồng thì lái). Đồng cho rằng phi liên kết là không liên kết quân sự với một trong hai khối nghị có thể liên kết tư tưởng được.

Như Việt Nam chẳng hạn, tư tưởng thì Nga nói sao nghe vậy còn quân sự chỉ có tí tí vài chục ngàn "cố vấn" Nga và tạo tạo vài đại học đời Nga đóng tại một vài căn cứ "cồn cạn" thế đầu thế gọi là liên kết!

Tất cả các đảng CS trên thế giới đều là phi liên kết hết trừ một số nghe miệng Đông. Nhưng còn Trung Cộng thì liên kết hay phi liên kết? Cứ hỏi đồng chí Bép Nép thì biết!

NĂM TRIỆU

Năm triệu là dân số của Lào Me trước khi pon Pol Pot lên cầm quyền. Pol Pot giết hết mà vẫn còn một nửa, chắc hẳn để dành cho đảng CS Hà Nội làm thịt nốt. Năm triệu cũng là số tu nhân hiện đang nằm tù ở tại Nga. Cho n ề n người ta khác hai triệu rồi người khổ Me bỏ mang thì người ta cũng phải khóc gấp đôi 5 triệu người đang cầm súng tại Goulag.

Có người bảo là trong số đó toàn trộm cắp cả, làm gì có thì họ chính trị! Thế thì họ phải giáng cho bà con nghe tai sao trong số những "con người mới" của CS có nhiều trộm cắp đến như vậy, tổng số cứ 10 gia đình thì có một gia đình có người trộm cắp.

Có người lại nói là toàn tù nhân chính trị cả thì người ta còn quên những nhà tưởng đồng đây nhớ những kẻ chống đối nhà cầm quyền, trước khi vào nhà tưởng thì

lành, vào được ít lâu mới trở thành điên. Mà kẻ điên thì bị giữ luôn!

Dám chắc là nếu người ta công những người đang bị tù với những người điên, cộng cả những người đang bị theo dõi, sắp bị bắt, bỏ luôn nghị kẻ đang âm ứ, đợi khát đến phát điên thì chẳng còn lại bao nhiêu là những nghị, lành ở bên Nga cả. Không biết có còn đủ nghị để dùng cho hàng ngũ công an không?

NĂM NĂM SAU

Thảm thoát 5 năm đã qua sau vụ Watergate, một vụ đã làm cầu tổng thống Nixon bị quốc hội Mỹ si' và bị giáng chức một cách đau đớn. Ngay đó người ta chẳng ai dám đánh cá rằng một ngày kia Nixon có thể ngóc đầu lên trở lại và tất cả các bộ hạ của ông có thể tìm lại được một cuộc sống khá đi bình thường.

Những xã hội Mỹ có nhiều chuyện trái ngược khó giải. Chỉ có 5 năm sau, nghị sao của Nixon lại còn sang hơn Carter nhiều nếu cần cứ vào những cuộc tham khảo ý kiến quanh chúng. Một trong những người thân cận cũ của Nixon là Haldeman, bị bỏ tù chưa kịp ra đã làm giàu nhờ tiền nhuận bút một cuốn sách ông sắp xuất bản. Nghe nói đầu ông sẽ moi ký ức ra những chuyện xưa và sẽ bày tỏ rõ ràng cho đại quần chúng biết nhiều "đại sự" xảy ra ngoài. Thế ra vào tù cũng là một cách để làm giàu? Hoa Kỳ thật là một nước kỳ quái.

CÁI ĐÙ

Đã nói đến Nixon thì phải nói đến Carter (Ford chỉ là "mô phút giải lao" trg lịch sử Hoa Kỳ). Lúc này anh sang của Carter như một ngôi sao sa, cứ xuống từ từ, từ từ... Có ký giả ác mồm vì Carter như một cái dù, trước khi nhảy xuống thì leo máy bay lên cao, lên cao. Đến khi nhảy xuống rồi thì nó cứ xuống, cứ xuống... Và khi xuống đến mặt đất thì nó xèo nổ xẹp, nó lủng bủng!

Đó cũng còn may là giấy dù chưa đứt!

LOẠN TIỀN

Ngay trong nội các của Carter nghe nói nhiều người cũng không ưa Carter cho lắm. Nhưng đây không phải là do lỗi của vị tổng thống mà là do một hạ thân của Carter vừa trẻ tuổi, vừa hôn xức. 34 tuổi, họ là Jordan tên là Hamilton bạn bè gọi là "Ham" tam dịch là "miếng giò". Thứ giò này đặc biệt là khó nuốt vì có xương!

Một hôm trong một buổi tiệc Ham cứ nghe Kissinger catung chính sách của Nixon, Ham chẳng ngại ngừng tuyên bố: "Cứ nghe ông nói, cứ nghe các của Carter phải phát xôn ra quân". Một dịp khác, trong buổi tiệc thật dài tình hữu nghị Hoa Kỳ - Ai Cập, Ham ngồi cạnh phu nhân đại sứ Ai Cập với Ai Cập nổi tiếng có kim tự tháp vừa cao, vừa nhon lại vừa cứng, Ham vừa nhin lờng ngúc của bà đại sứ và tuyên bố: "Chàng gi' đẹp bằng đôi kim tự tháp của Ai Cập cả".

Ham còn có nhiều thói đặc biệt nữa. Đi làm tại toà Bạch Ốc, Ham mặc quần jean, áo sơ mi để hở ngực, đi giày cao bốt... Ngồi làm việc thì hai chân gác trên bàn, ưỡn mình trên ghế xoay, chẳng khác gì một tên lính tá y đang nhụt nhụt tại một quán nọ. Và văn nhạc Pop có thể

làm lớn ruột Khomeiny. Những vì được tin cần, Ham đã được Carter phong làm TTK toà Bạch Ốc. Nhân chuyện thay đổi nội các rộng lớn của qua, chính Ham là người đã gọi điện thoại cho các bộ trưởng báo tin rằng họ... vừa để đơn từ chức.

Với một thượng thân như Ham, Carter chắc có thể vui vẻ tâm đắc đã với Ted, người em còn sống sót của Đàng Kennedy trong cuộc bầu cử tổng thống sắp tới bên Hoa Kỳ.

TOÀ ÁN

Lẽ đời là khi người ta xét xử thì chỉ có hai loại tội nhân: loại thứ nhất là tội phạm thường, loại thứ nhì là kẻ thù bị tra hình là tội phạm. Loại thứ nhất thì ít nhiều cũng chỉ bị đến vài chục năm tù là cùng. Loại thứ nhì thì chỉ có từ hình 1 1 xuống đàng, Tuy vậy người ta thường tra hình loại thứ nhì để đ' bị mang tiếng là thủ tiêu kẻ thù.

Cái trò chơi toà án này là Nôi với mỗi bảy một keo xong. Và lũ Pol Pot, Ieng Sary đã bị xử? Tất nhiên là bán an thì ai cũng đoán được trước hết: đó là tu' hình. Tuy nhiên Pol-Pot và Ieng Sary nó nằm đầu thì Hà Nội không biết. Mà có biết thì cũng chẳng dám bèn mang tới. Cho nên chỉ xử tu' khải diện cho vui cái vụ nhà mà thôi. Không hiểu Pol Pot và Ieng Sary mà nó vô được Đ' Ộng X, Thach hay Duân thì nó xét xử ra làm sao? Hai bên c h'a biết bên nào d' hơn bên nào.

HIẾT HỒI

Trong tháng vừa qua người ta tưởng thấy một Carter thất đàng thường. Nhân dịp một cuộc đua bằng đồng gồm tất cả là 10 cây số, tổng thống Hoa Kỳ đã muốn đo sức anh tài với các môn non đôi mươi và biết đàng... nếu thắng thì sẽ lại được quần chúng mến chuộng hơn trong cuộc tranh cử tổng thống sắp tới.

Tuy nhiên khi chạy đến cây số thứ 6 thì mỗi Carter bắt đầu thm, mặt bắt đầu tái. Chân thì nhùn, đầu thì lao đao, mình loạng chạng, mất đạo điện. Tổng thống sắp té, sắp té... và tổng thống té.

Người ta cho Carter lên xe cứu thương, cho hít h ớ i muối, xịt ô-xi-gen. L ả ứ m người ta lại nhớ tới đức Giáo Hoàng Gioan Phao Lô II. Trong chm rãi như thế này có biết đầu ngài chạy băng băng một cây, giữa mà đồng bằng cũng ngại có thể trượt tuyết băng cả mấy chục cây số.

Rõ ràng là Carter chưa trở thành Giáo Hoàng được.

KÝ LỤC

Phải công nhận là Nga Sô phá nhiều kỷ lục thật. Chả trách mà những nước đàn em CS nó cứ noi gương! Thứ nhất là kỷ lục thiên tai. Năm nào cũng mất mùa. Dám chắc là những quốc gia như Hoa Kỳ hay Pháp nếu thành CS sẽ bắt đầu biết đến mùi mất mùa vì thiên tai. Lỗi tại trời cả!

Năm nay Nga Sô vừa chiếm một kỷ lục sau xuất ngũ cốc. Mực sản xuất sẽ thụt đi mất 47 triệu tấn so với năm ngoái, mà năm 78 đã là một năm "kỷ lục" rồi, nan đói đã cơn cáo lâm. Đến Nga Sô cũng sắp phải ăn khoai, khoai biết rồi Việt Nam sẽ làm sao nếu không được trợ cấp như những năm trước?

TRƯỜNG VĂN LINH

HÀ-NỘI CỐ GẮNG TIÊU DIỆT KHỜ ME ĐỒ

(Tiếp theo tr. 1)

mỗi ở Nam Vang lại còn ít tính cách đại diện dân Miền hèn cả chế độ cũ mà ai cũng đã ghê tởm và lên a n.

Sau thất bại ở chế độ này, Hà Nội xoay về ngôn cử sở trường hơn là chuẩn bị quân lực để tiêu diệt Khờ Me đồ. Đó là cách thức duy nhất còn lại cho Hà Nội có thể làm cho không còn ai tranh giành được chỗ đứng của tập đoàn tay sai của Heng Samrin. Các quan sát viên tình báo cũng ghi nhận là từ khoảng tháng 3 đến nay gần 100 chuyến bay vận tải của Nga Xô đã qua không phận Thái Lan để mang quân cụ đến tiếp tế cho Hà Nội. Nga Xô mỗi ngày còn xin phép Thái Lan gia tăng số lượng của các chuyến bay này từ 4 lên đến 20 mỗi tuần nhưng đã gặp phải lời từ chối của chính phủ Thái.

Ngoài ra người ta cũng ghi nhận một sự đổi thay trong thái độ của Hà Nội đối với các quốc gia thuộc Hiệp Hội Đông Nam Á. Từ một thái độ thân thiện đến về vấn đề Hà Nội trở mặt để quay ra đả phá. Thái Lan đã là quốc gia đầu tiên phải đón nhận những lời lẽ phũ phàng với đường lối mới này. Qua tiếng nói của thông tấn xã Miền (hoàn toàn kiểm soát bởi Hà Nội) Hà Nội kết tội Thái Lan "dùng đường quân Khờ Me đồ, biến Vọng Các thành căn cứ cho các hoạt động phá rối ở vùng biên giới" Thái Lan còn bị xem như đã "bắt tay

với bọn đế quốc Mỹ và phản động Thái Lan". Hà Nội cũng còn đả phá Thái Lan là những vụ hành quân để thanh trừng Khờ Me đồ trong tương lai có thể, vì "vô ý", lan tràn xa hơn biên giới Miền-Thái. Những đây thực chất cũng chỉ là chiến thuật của Hà Nội muốn làm cho Thái Lan sợ để bước Thái Lan đóng cửa biên giới không cho phép Khờ Me đồ sang ẩn trú vì Hà Nội cũng chẳng còn đủ sức để khai chiến ở Thái Lan. Ngay đến kháng chiến Khờ Me đồ, cũng không có gì bảo đảm là với một cuộc tổng tấn công ở Thái Lan, Hà Nội có thể quét sạch được một số đối kháng. Hơn bao giờ hết, Hà Nội cần có được một chiến thắng vinh viễn ở đây tức là diệt hết Khờ Me đồ, để có thể lúc đó mang ramột giải pháp chính trị theo ý của Hà Nội. Ý định của Hà Nội chắc chắn là tạo cho chính quyền Heng Samrin một căn bản rộng rãi hơn bằng cách kêu gọi một số nhân vật, tham chính, những người không thuộc tổ chức chính trị nào để Hà Nội dễ bề kiểm soát và tiếp tục nằm trọn quyền hành. Những những gì trên đây chỉ là giả thuyết thuần lý nhất cho CS Hà Nội vì không chắc đối với sự thực hiện công tác lớn, nhất là một khi dân tộc Miền bắt đầu nhìn thấy sự hiện diện của CSVN như một cách thống trị năng nề.

HUỲNH TIẾN BẮC

Độc thoại

Đề đối phó với tình trạng khủng hoảng kinh tế trầm trọng tại V.N. và nạn đói kìm tái các vùng bèo, nhà cầm quyền Hà Nội không ngại áp dụng một lần nữa giải pháp chiến tranh. Giải pháp này được họ xem như là một thủ thuật tri bách bệnh vì nó giúp họ che đậy những đổ vỡ về tất cả mọi mặt: xã hội, kinh tế, chính trị nội bộ hay đối ngoại...

Quyết định của 20 vạn quân uế gài vào một cuộc chiến tranh chính trị ở Cao - Miền trong lúc biên - thủy phía bắc đang nằm dưới sự đe dọa của quân đội Trung - Cộng, xét cho kỹ, là cả một kế hoạch đã được sự lượng kỹ lưỡng; vì, sau chiến dịch mùa thu này, sẽ có một số nhiều triệu miêng an được bắt đi: bao nhiêu vạn dân lành miền bắc sẽ bỏ chạy dưới làn da của quân đội ở Trung Cộng, bao nhiêu anh bộ đội sẽ đến non đàng, bao nhiêu dân Cao Miền sẽ tìm cách vượt biên giới Thái Lan để, ty nạn chiến tranh; chưa kể số quân, dân Lào bị tan nát ???

Bi quan như kẻ đóc mồm, cũng phải tính lời 2 triệu. Thường vụ buôn người ty nạn via được đình trẻ bội thọa ước Genève 1979, nhòm, lạnh tu CSVN đã có ngay kế hoạch mới cho chính sách diệt chủng của chúng.

THẮT TRÍ LANG

Chu Thanh Lan

Câu Cá

Tên hẳn là Léon nhưng trong lớp chúng tôi gọi đùa hẳn là Léonid, vì hình mũi mõm ra là sắc sủa mũi Công Sản chẳng khác gì Léonid Brejnev, trùm công sản Nga Xô. Tối ngày chửi thửi hần chửi tã ban, những cái đó những tên nghi của xã hội tư bản hẳn đều chửi đủ cả và hưởng thu hết kỹ. Kệ thủ số một của hần là đế quốc Mỹ bóc lột, còn khuôn vàng thước ngọc của hần là Nga Xô, người đàn anh của phe xã hội luôn luôn bênh vực các dân tộc bị áp bức đang tranh đấu tự giải phóng.

Hình nhũ trong óc hẳn đã có ai đánh máy sẵn những danh từ như vậy, hẳn chỉ việc rút ra đọc đúng phong phước. Chẳng mấy ngày là không thấy hần lảng lảng đứng phát truyện đờn hay chạy đi lấy chữ ký trên các bản báo kiến nghị, bữa này là ở trên Trung Cộng xâm lăng Việt Nam, bữa khác là để hoan nghênh quân đội Việt Nam giải phóng Cao Lôn. Hần thường nhìn tôi bằng con mắt đầy nghi kỵ vì hẳn biết tôi là dân ty nạn, cảm tình với cộng sản không được nồng nàn. Còn tôi đối với một ban người Pháp học cũng lờ mờ thì nếu nói thích cái trò chơi đó, tôi cũng mặc nó những đấng này nó lại sào vào chuyện Việt Nam nên lắm khi tôi cũng nực.

Thế mà các ban biết không, cách đây mấy hôm nó tìm tòi đi cho tôi một cái "vignette" để đi hội chợ "Humanité", kèm theo một số truyện đờn trong đó cả mẫu đơn gia nhập Đảng Cộng Sản Pháp.

Nó đoán được sự ngạc nhiên của tôi nên nó nói ngay: -Thanh Lan cứ đi mà coi, hội chợ hát là "sympa".

Tôi trả lời:

- Xin cảm ơn Anh, những nói thật với Anh, đối với dân Ty Nạn, nhìn thấy cái gì của Cộng Sản làm, kể cả Cộng Sản Pháp, chúng tôi đều thấy da thịt mình nhói phong ngứa.

-Lời chống cộng của Thanh Lan thật là sơ đẳng (primaire) chống cộng như thế là nó ăn nhập vào đến tìm gan mẽ phổi nhĩ (visceral) ! Chúng tôi thì trái lại chúng tôi đón nhận mọi đối thoại!

-Primaire hay visceral gì chẳng biết, tôi tiếc là tôi không chống cộng hơn được nữa. Nhưng anh đã nhận đối thoại thì tôi xin hỏi Anh, Anh nhìn người ty nạn ra sao? Vì trong khi đại đa số người Pháp trong truyền thống tự do sẵn sàng đón người ty nạn thì cơ vai thì xã cộng sản đã từ chối không nhận những bọn tư bản bóc lột (sales capitalistes)

-Tôi trách người ty nạn hai điều:

Điêu thứ nhất là họ không thấy những khó khăn của chính phủ Việt Nam Xã Hội. Sau mấy chục năm chiến tranh, xã hội dựng lại một nước bị tàn phá như vậy thật là gian nan, phải để cho chính phủ có thời giờ giải quyết.

Điêu thứ hai là họ đã không tiếp tay với chính phủ xã hội mà họ bỏ ra đi thế là họ đã chôn vùi trách nhiệm vụ.

-Nghe Anh nói tôi tưởng như là được nghe Lê Duẩn hay Phạm Văn Đồng.

Tại sao chúng tôi không biết là khó khăn. Những khó khăn thì hẳn nói thực với dân chúng là khó khăn. Đứng này khố, cái gì cũng đại thống lợi, cái gì cũng đại thành công. Anh thì tưởng tưởng mà xem, trong khi mới người dân Việt Nam 1 tháng mới được mua 300 gam thịt bấy nhiêu mà loa phóng thanh cứ ra rích khoe khoang là theo kế hoạch chiến triển chân nước, nước Việt Nam sản xuất máy chày triệu con b ò mấy chục triệu con heo thì hồi Anh trước nước máy gam thịt kia Anh có thấy đáng không? Kỳ là chưa hề đảng an Anh còn phải bỏ dĩa bát đi họp với tay hoan nghênh đảng lãnh đạo sáng suốt.

Thành ra không phải vì thiếu gạo thiếu thịt mà chúng tôi thấy đói thấy khổ? Trái lại cái khổ của chúng tôi là cái khổ nghe nói dối. Chúng tôi đâu có sợ khổ khăn những tôi sợ một chính sách không cho phép chúng tôi gọi đó là khổ khăn.

Anh bảo chúng tôi không để cho chính phủ có thời giờ giải quyết khổ khăn. Chính phủ đâu có thiếu thời giờ, những thì giờ của dân chúng, chính phủ đem dùng trong các buổi học tập mà tư giảng viên để học việc không còn ai tin những điều mình nói; dùng trong các buổi xếp hàng làm các thủ tục hành chính giùm nà, hay cho mua đồ tiếp tế rồi về tay khi Bờ rã ra mỗi người dân Việt Nam bỏ vào những công việc đồ ít nhất một giờ mỗi ngày, cả nước Việt Nam 50 triệu giờ một ngày. Cộng Sản chiếm miền Nam thì nay đã một ngàn sáu trăm ngày, nghĩa là trong mấy năm qua dân VN đã vất không đi 1600 ngày nhân cho 50 triệu giờ tức là 80 tỷ giờ vất không đi.

Anh cũng trách là người ty nạn đã trốn tránh nhiệm vụ u Anh quên một điều là ngoài một triệu người đi các trại tập trung không được trao nhiệm vụ gì hết thì toàn dân miền Nam còn lại đều được coi là Ngụy, không có nhiệm vụ gì khác hơn là nhiệm vụ hoàn hờ.

Mà hoàn hờ thì Anh biết rõ quá mà ! Ngay trên đây Pháp này, nếu Anh lưỡng thiện với chính Anh, Anh cũng phải nhận là Cộng Sản chỉ giao cho Anh những công tác hèn hạ.

Nghe tôi đây giọng mặt Léon bỗng sa sầm lại, nên tôi đã quay sang chuyển mặt:

- " Những điều tôi vừa nói có thể làm Anh không vừa ý Chúng ta tạm ngưng ở đây. Tôi quên hỏi Anh hè vừa rồi Anh đi ở đâu, có vui không ?

-Tôi đi sang Nam Tũ.

-Có xem được nhiều nỗi không ?

-Tôi chỉ đi câu thối.

-Câu được nhiều cá không ?

-Tôi đâu có đi câu để lấy cá. Được con nào thì lại đem thả xuống nước ngay. "

Các-bạn nghe có sướng tai không? Nghe về đi Nam Tũ câu cá như vậy đó ! Tôi nghĩ mà thường hại cho hần. Cộng Sản câu được con cá nào, đầu có thớ ra như hần đã làm.

CHU-THANH-LAN

Ngẫm sự đời...

Cả tháng trôi sau khi Hoàng Văn Hoan bỏ Bắc và Đàng đi ty nạn " sức khỏe " ở Bắc-Kính, 50 triệu công dân đọc CHIMCN, vũng tin ở quyền "lắm chủ tập thể" và quyền "được thông tin" của mình, vẫn mù tịt không hay biết. Trên báo Nhân-Dân cũng như các báo phụ thuộc khác, Lãng Tử vẫn chỉ thấy các tháng lộn-to-lộn-liên-tiếp cùng sự nhất trí, đoàn-kết-như-con-người của các vị lãnh đạo. Mãi đến hôm mồng 5-8-79, khi báo chí và phát thanh đề- quóc đã đăng tải tùm lum, biết là không bưng bít nổi dù luận trong, ngoài nước nữa, các vị "dinh cao trí tuệ loài người" mới nghĩ ra một cách là đăng tin trên dưới hình thức một bài phỏng vấn rất kín đáo ở trang cuối, với tựa đề không kềm kềm đó là " Trả lời phỏng vấn của Thông Tấn Xã W ". Bài báo trên viết: " Tin TTXVN: Các nguồn tin Anh và Hoa Kỳ dẫn lại bài báo của Tạp Chí Kinh Tế Viễn Đông xuất bản tại Hiông Cảng, đã đưa tin H. V. Hoan, Phó Chủ Tịch Ủy Ban Thuởng Vụ Quốc Hội bỏ trốn sang Trung Quốc. Phỏng vấn TTXVN đã phỏng vấn đồng chủ Xuân Thủy..... " Thật là chửa? Phó Chủ Tịch Quốc Hội nước mình bỏ nhiệm sở mà TTX phải dẫn lại các nguồn tin Anh và Hoa Kỳ dẫn lại một bài báo Hiông Cảng! Thế thì mang tin Thông Tấn Xã để làm gì? Tin trong nước mà phải chép ở nguồn tin của đế quốc thì chỉ có can bộ trung kiên mới không thất mấc thôi. Bài phỏng vấn rất ngắn, chỉ vỏn vẹn có 3 câu hỏi, tuy nhiên Lãng Tử cũng học hỏi được rất nhiều điều hay. Đồng chí Xuân Thủy cho biết: " Hoàng Văn Hoan đã liệt dung chính sách rộng rãi của nhà nước

ta cho y đi chữa bệnh ở Công Hòa Dân Chủ Đức ". A ra nhà nước ta cũng có chính sách rộng rãi đây. Nếu bỏ me thân nhân các người "yếu nước" chia được những chính sách rộng rãi này, phải bỏ lộ hết tiền và chỗ trống xuống ở V.N., chia được đi chữa bệnh ở ngoại quốc, chắc chỉ tại vì họ chia " yếu nước" đúng mức như Hoàng Văn Hoan mà thôi. Về qua trình hoạt động của Hoàng Văn Hoan, Xuân Thủy cho biết " Ta hàng chục năm nay, cán bộ và nhân dân ta chưa biết y là người như thế nào Trong khi nhân dân ta kháng chiến chống thực dân Pháp, y làm Đại Sĩ ở Trung Quốc. Suốt thời gian nhân dân ta nước ta kháng chiến chống đế quốc Mỹ, y luôn luôn vận cơ ốm đau, xin đi chữa bệnh và nghỉ ở nước ngoài. Hần như năm nào cũng sang Trung Quốc một thời gian ". Thế thì quả đúng là một tên khờ ra gì rồi ! Cán bộ và nhân dân ta chưa biết điều đó từ hàng chục năm nay mà h ả n vẫn... đặc cử, đại diện và lãnh đạo dân thì thật là à điều lạ lùng ! Hay là CIA nào traỏ thông phiếu? Không biết nó có traỏ nhiều thông khác không những dấu sao thì cũng đau đớn cho nhân bộ và nhân dân ta lắm ! Trong lúc nhân dân kháng chiến mà đi làm Đại Sĩ ở Trung Quốc thì tội nặng lắm. Không biết ngoài Võ Văn Sung đọc 1 ở i tuyên bố trên cơ run không chữ Lãng Tử lo cho các vị Đại Sĩ vô cùng. Đại sĩ ở Trung Quốc lúc đó mà còn mang tội hướng đi các vị đang phê phán ở các nước thì bản. Đại Sĩ mà còn vậy thì nói chỉ đến đăm nhỉ nhờ yêu nước ở ngoại. Tội của chúng để dấu cho hết ! Lại còn,

tử mấy chục năm nay, hần nhĩ năm nao cũng sang Trung Quốc một thời gian ! Trong lúc nhân dân ta kiệt-lực- thất bại-dùng-bữa-bỏ-thay ăn cơm gạo mà hần cứ đi d u ngoạn nhữ vậy là tội to lắm. Thế đi tạm quan, nghiên cứu ở bộ biển Hải như c a c đại diện chỉ khác, hay đi tìm hứng thú ở Côte d'azur thì đồng chí Tô Hữu gần đây thì lại là phục vụ đặc lực nhân dân, chỉ một tên vô lại nhĩ Hoàng Văn Hoan thì nhất định chỉ có đi chơi lão với Đàng Tiểu Bình thôi. Tội to lắm !

Tiếc là bài phỏng vấn quá ngắn, không thể m ả n người đọc. Lãng tử tôi xin nhớ TTXVN hỏi thăm đồng chí Xuân Thủy vài điều:

1) Tại sao một tên vô lại nhĩ Hoàng Văn Hoan lại có thể đồng chí, đồng tình với chủ tịch Hồ Chí Minh vì đại suốt đời Bắc và là một sang lập viên của Đàng ta.

2) Tại sao hần có thể che được mặt Đàng-Ta-Thần-thánh trong mấy chục năm liên, lại còn vin cơ mọ kia để đi chơi và đi trốn mà Đàng không biết.

3) Những ai đã che chở, để nghị và bầu một tên nhĩ vậy vào các chức vụ lãnh đạo cán bộ, nhân dân.

4) Làm sao vách mặt được những tên vô lại khác đang ẩn nấp trong cấp chí huy Đàng. Tuy cán bộ và nhân dân ta chưa biết chúng là a i những chúng vẫn đặc cử, lãnh đạo, đi du ngoạn, đẩy cán bộ nhân dân vào chỗ chết thì Đàng-Ta-Thần-Thánh phải có biện pháp thích cực chứ? Hay chờ đồng chí Xuân Thủy trả lời.

LẮNG TỬ

TẬP VĂN NGUYỄN TẾT

Nổi tiếng truyền thống 15 năm nay, THSVVN tại Paris sẽ tổ chức một đêm hội Tết Canh Thân.

yếm trở kháng chiến quân nơi quê nhà... THSVVN tại Paris cùng các bạn: Văn Nghệ, Tiếp Tân, Kỹ Thuật, v.v...

Các buổi tập dượt văn nghệ sẽ bắt đầu từ ngày: CHỦ NHẬT 21 tháng 10 - 1979 - Từ 14 g 30 đến 19 g

THỂ THAO

TỤC CẦU: mỗi trưa thứ bảy từ 14g tại Sân banh Cité Universitaire phía sau nhà Maison des Provinces de France

BÓNG CHUYỀN: mỗi tối thứ năm từ 21g đến 22g30 tại Gymnase Centre Sportif Faculté de Pharmacie

BƠI LỘI: mỗi trưa chủ nhật từ 13g30 tại hồ bơi Piscine Municipale de la Butte aux Cailles

GIÓ TRỤC TẠI TRỤ SỞ THSV: ĐỊA CHỈ: 51 Rue Damesme 75013 PARIS Điện thoại: 589 42 79

Sáng tác

Đó là một buổi chiều Chủ Nhật cuối đông, một buổi chiều thật ấm đấm, trời trứu mây, nắng nẻ như cái vung chập trên những nóc nhà đen kịt...

CÁI LỬ

nghĩa. Hân đang định hỏi: "Mắt que ba tính, nhiều đây?" chợt nhìn bất trước sự thay đổi sắc diện của mẹ đàn bà.

thân phục đầu vào sát mặt lư, ý chừng đang rình nõi. Những đặc biệt nhất là cái phấp phấp trên của lư, giữa khung cảnh hoang đả nao, trong p, h u t cuồng điên nào, bàn tay vỗ đàn bà điếc nỏ theo hình 1 con rắn đang nằm cuộn, tron mà chớp lư chính là rãng cõ đầu há miệng rộng toác?

Phong Sự

T.H.S.V.V. có trụ sở mới! Nguồn tin được loan truyền trong giới sinh viên. Lòng hiếu kỳ thúc đẩy, vài người nĩa và tôi cùng với anh chủ tịch đến xem trụ sở mới!

TÔI CÀNG TRỤ SỞ

Tuần sau chiếc mình sơn xong, và mình dọn lại được rồi phải không anh? Anh ta tròn mắt nhìn tôi: - V! đã xong đâu! c ờ n phải bắt giấy điện, đất hệ thông dẫn nước, chauffage, xây 2 nhà vệ sinh, phòng tắm, ... còn trăm thứ việc, chiếc phải mấy tháng mới xong!

Ngày 22-9-79 vuà qua, THSV VN tại Paris đã tổ chức buổi lễ khánh thành trụ sở mới của Hội tại địa điểm: 51 RUE DAMESME 75013 PARIS d.t : 589 42 79

anh chủ tịch liền chớp ngay hỏi: "Hôm nào mình khai trường đây anh?" "22 tháng 9 này, chủ tịch chờ nhé!"

Thế là xong. Nhìn lại cố trình trong mấy tháng hè, mọi người đều hái lòng vì mình đã góp công, góp của. Các tên thợ bắt đắc dĩ sẽ hãnh diện khi số đến cách của mà mình đã sơn, tẩm vach mà mình đã hí học trét với.

MINH QUANG

45 Avenue Jean Moulin 75014 Paris - Métro Alésia Tél : 539 85 85. Chuyên bán các loại nữ trang tân thời hết xoắn đủ cỡ, giày Italy, giày chuyên vòng chàm và kiếng chạm theo kiểu A Đông.

ĐỒNG ĐEN

bao giờ hết, á cả gan, phanh phanh quá khứ, chông, á c ô tình nhấc nhờ những hành vi xấu xa, những củ chỉ để bên nhất quá hạn. Bao nhiêu hăm hực tích lũy trong cuộc sống lửa đối gỏi ghen kìn dặt vô ngoài nhin nhon bóng nơ tung á thao thao bất tuyệt kể kể dong dài, mỗi tru lên xám xịt mắt dài ngoàng giật long xong xọc, tóc xòa là tả, bù xu. Hận chột thấy ghê tởm, ghê tởm đến lợm giọng, sao á trông giống con rân thế, giá lúc đó á chia một cái lưỡi dài thướt chế đối ra chắc hẳn sẽ không lấy làm ngạc nhiên. Chả lẽ trong, suốt quãng đời còn lại, hẳn sẽ phải sống chung với con á c phu này ư? Ướt hên, dang lên dần dần, đến lúc á riêu hẳn là "Đồ mọt sượng!" sau một hồi mạt sát hẳn thắm tẻ bằng đủ mọi danh từ, thì hẳn tiết xỏ á xuống biển rồi vô không còn tư chú nổi, diện

cái chèo năm cạnh đó, đáp liền lộn lên tay, lên đầu, lên bất cứ phần nào trong cơ thể, á, trời lên mặt bề trong sự cố gắng tuyệt vọng để bám lên man thuyền. Hần nghìn đệp khi mau ở quanh, thuyền nhuộm màu đỏ ôi. Tiếng, rập lá, tiếng nguyên rủa của á vang dội trên biển vắng, dường như á có hăm dọa tra thủ trước khi buông tay á chìm xuống đáy nước...

Và say này, mỗi khi có ai hỏi thăm về vợ, hẳn giá bố rơm rơm nước mắt: "Chúng tôi bị đắm tàu, tôi đuối sóng gành dạt vào b ô, đến khi tỉnh dậy không thấy vợ tôi đâu cả"; hẳn ngừng một giây, thở dài nao nuột rồi tiếp lời: "Tôi nghiệp nạng, gặp năm tuổi k h ệ g tranh được hạn!" Năm đó là năm Ty....

TUỆ THẢO

(còn tiếp một ký)

Trang Việt Sĩ đẹp nhất

Cứ mỗi năm, ngày 20 tháng 8 âm lịch, là dân Việt lại nhớ đến trang Sĩ đẹp nhất của Dân tộc, đó HÙNG-ĐẠO-VƯƠNG đã tạo nên cách đây khoảng 7 thế kỷ.

Trong Sĩ Việt Nam không có thời kỳ nào oai hùng bằng thời kỳ mà người Anh-Mùng cái-thể HÙNG ĐẠO VƯƠNG đã 2 lần tàn phá quân nhà Nguyên (Mông-cô), một đạo quân hùng mạnh nhất nhì thế giới vào thời đó, để bảo toàn giang-sơn cho Tổ Quốc. Do đó HÙNG ĐẠO VƯƠNG, tức Trần - quốc Tuấn, chàng phải là vĩ-nhân riêng của nước Việt, mà ngài còn được liệt kê vào hạng vĩ nhân của thế giới của thế kỷ thứ XIII nữa.

Năm Giáp-Thân (1284) là năm tướng Thốt-Hoan sang xâm lăng nước ta lần thứ nhất, Hùng-đạo-Vương tung ra lời HỊCH: vô cùng lâm ly thông thiết để kêu gọi tướng sĩ đồng tâm, nhất chí đánh đuổi quân thù:

"Đền bù ta từng quên ăn, đêm ngủ ta tựa gối trào nước mắt, lòng đau như cắt, ta giận không được nuốt thịt, nếm da, ăn gan, uống máu quân địch; Thân ta dù có phải chặt làm trăm mảnh mà rác có đồng, thấy ta dù phải chết đến nghìn lần mà bọc da ngựa, ta cũng sẵn lòng!"

Khi thế giặc đang mạnh, việc tàn phá của chúng hết sức tai hại, vua Trần thánh Tông có ý do dự về việc chống quân nhà Nguyên, hỏi ý kiến Ngài về vấn đề này, Ngài khẳng khái trả lời: "Nếu Bê há muốn hàng xin hãy chém đầu tôi trước đi!"

Con người đó chỉ có một sống một chết với quân thù, những lòng tin tưởng đó kính phải là vô căn cứ. Ngài đã hiểu, khi hai bà Trưng là thân gái, mà một tiếng hô đã thu phục được sơn hà; Triệu quang-Phục quân cô, thế yếu mà đã đuổi được quân nhà Lương; Lý thường Kiệt, mặc dầu lực lượng Đại Việt mới chớm nở, dám đem quân đi phá đất Tống...Giờ đây tinh thần dân tộc mỗi ngày mỗi tiến, thì vùng lòng, bên chỉ àt có thể đuổi được quân thù. Lòng quyết tử, ý quyết chiến đã được xây dựng trên những gương sáng thực tế của Lịch Sử, nhưng phải có một nhận định bình tĩnh và sáng suốt mới nhìn thấy cái thực tế đó. Nếu không, trong khi lửa cháy ngất trời, quân Nguyên

hưng dữ như sài lang, tung hoành bốn cõi, nếu không tin chắc vào quả khứ oanh liệt của tiên bối, lòng ái quốc mãnh liệt của Dân tộc, ai dám nghĩ đến chuyện chống lại giặc, khi đó mạnh mẽ hơn ta trăm lần.

Trong trận Bạch Đằng Giang hay tin Ô-mã-Nhi rút binh, Ngài cùng quân sĩ trở xuống sông Hôa-Giang cùng thề: "Trần này không phá xong giặc Nguyên, thì quyết không về đến sông này nữa!". Rồi mỗi lần quyết chiến, quyết tử là mỗi lần thành công.

Nếu so sánh cuộc chiến thời nhà Trần chống quân Mông Cổ với tất cả các cuộc chiến khác trong Sĩ Việt, bất cứ thời đại nào, thì không có một cuộc chiến nào có thể so sánh về sự tài giỏi của người điều khiển để chuyển yếu thành mạnh, bại thành thắng như 2 cuộc chiến tranh thần thánh của Hùng Đạo Vương. Nhất là sự chững trờ chỉ tin vào tận lực chứ không có một cuộc giúp đỡ nào của ngoại-bang!

Ngày 20 tháng 8, năm Canh Ty (1300) Ngài viên-tĩnh tại nhà riêng, làng Vạn-Kiếp, tỉnh Hải Dương (Bắc Việt) thọ 70 tuổi. Nhân dân xa gần xót thương như cha mẹ chết vậy. Khi hay tin, cả triều đình đều nhỏ lụy, nhà Vua ban lệnh làm lễ quốc táng, và truyền làm Bìa sắc phong Ngài làm "Thái-Sĩ Thượng-Phu Thượng-Quốc Công" rồi sai lập miếu ở Vạn-kiếp để ngàn năm cúng tế, ghi ơn công trạng chói lóa của Ngài đối với Dân tộc.

Để tưởng niệm vì Anh hùng này, dân ta nhiều nhà đã thờ Ngài, tôn Ngài là bậc Thánh tử như dân Trung Hoa đã thờ Quan Vân Trường vậy.

Một điểm khác nhau là Ng Tầu thờ Quan Vân-Trường vì mến lòng Trung Nghĩa, còn dân ta thờ Đức Thánh Trần là tôn thờ một vị Anh Hùng cứu nước khỏi cảnh đô hộ ngoại bang! Trong Nguyên-Sử Trung Hoa, mặc dầu đã bại bại trần, người Tầu chép tên Ngài cũng kính trọng và kiêng tên húy, và ghi là Hùng-Đạo Vương!

Thật là một trang đẹp nhất của lịch sử Việt Nam cho đến ngày nay vậy!

LIÊN HOA Canada

Nền ước hòai trắng sáng giữa khuya

(Tiếp theo tr.11)

một thời Việt lịch. Và kỷ-niệm của ba tiếng Mai-Bê-Bi không cùng với nhau. Đăng -Trình còn giữ được lại những gì không?... Nhưng ngày hoạt động trong Mai-Bê-Bi là những ngày Xuxu trưởng thành nhiều vô tận cùng trí óc, là những chuyện xe bằng ló gặp ghềnh đến thăm cô nhi viện và những bãi bắt nông - nạn nghĩa đầm tình sâu. Những ngày như thế, Đăng - Trình đang sống xa-xôi bên kia bờ của Đại Tây, cách đó bển này một Thái Bình với vối biển, Đăng Trình có hướng được đầu những hạnh phúc tầm-thường mà lao chao tìm ốc cá đối Xuxu đó? Nền ước, đôi lần khi Xuxu nghĩ ngẩn ngơ với bạn bè cùng quê, ngồi bàn luận xon xao với Hân, với Huy-Tường hay ngồi lắng yên giờ suy về kỷ niệm và tưởng lại bên cạnh Khuynh Diệp, với mặt mừng mừng, với tình thân của những đêm sóc Khuynh Diệp gửi... Xuxu thường tiếc nuối vì không được sống với bạn bè ở nơi "nào mà có diêm phúc mang được một mảnh trời phồng Đông hực hực như bên kia bờ Đại Tây đang có." Xuxu thường chỉ bức dọc, giận - dỗi, trách cứ ở đất, ở trời ở Xuxu và tất cả... để sau đó được nghe những câu giải thích của Hân, để được niềm lòng về những lời khuyên Khuynh Diệp báo. Khuynh Diệp thế này... "Xuxu, một ngày nữa rồi lòng Xuxu sẽ toại; điều cần thiết là đừng để cái "người lớn" trong Xuxu mất mát nhiều hơn, nó sẽ kéo đi thêm không biết bao nhiêu những tổn tai quan trọng khác mà Xuxu đã cây, đã trồng. Cái tính ái quốc, cái lụy tha hương... ở Xuxu, một ngày rồi lòng sẽ toại, rồi nguyện sẽ thành. Còn bây giờ cứ mỗi lần Xuxu ngồi tiếc rặng mình không được phúc để sống trong một môi trường mình muốn sống để vậy vùng thì thôi... đừng ghen với Tử Anh và những người bên kia bờ chữ, mà hãy tin an ủi mình. Xuxu thấy không, hãy cứ tam hiểu như thế này, là không ai trong chúng ta lại chẳng có lúc phải thiết thời không lúc này thì cũng lúc khác... như Đăng Trình có được hưởng đầu những buổi hạnh phúc Xuxu đã hướng ngạo theo để được một Mai Bê Bi?... Tìm tạm một lối thoát nhất thời cho mình đi với Xuxu..." Ừ thì vậy đó rồi mình sẽ đứng đây. Một ngày nào? Còn có chẳng bấy giờ là sự tàn lụi dần về đêm Xuxu cảm tron không chia sót. Phải không Đăng Trình, phải chăng Khuynh Diệp?

Ừ thì vậy đó Đăng Trình đi, Xuxu để cho lòng mình cuộn lùa, muốn khóc rưng rưng vì cảm động không người muốn cảm ơn ngàn lần, bái thờ Đăng Trình gửi, để tưởng tượng ra thấy những nụ cười tha thứ của Tử Anh, của Đăng Trình, của những kẻ ái quốc ngời m phực quốc bên kia bờ báo tổ. Ừ thì Đăng Trình đi, Xuxu tin tin lắm lời thờ Đăng Trình gửi... ; Mộng hãy ước rồi mộng, sẽ thành... Muốn nghe lời cần mỗi dịp lười mà ngó thẳng trừng trừng vào cái tội trừng trừng, cái lối dùng dùng trót lơ dáo vào. Ừ thì Đăng Trình chắc hiểu, Xuxu hi hóng mặt rồi? Để đôi nay nãi đến đôi sau vẫn hoài đứng đăm đăm nguyên một chỗ mà khóc lóc bất lực phải không? Ừ thì đó Đăng Trình ơi, Xuxu quên quanh mãi miết rồi cuối cùng vẫn

hiên thân ra hẳn là một đứa bé chỉ biết khóc mà thôi (cái chữ "ái quốc" lại bằng hoàng đấm thâu óc tìm không dứt) ôi hỡi Xuxu.... Xuxu và những Xuxu, làm sao để trở thành đây một người đã lớn, để đắm yêu nước bằng máu trong tim, bằng cả linh hồn và thể xác Xuxu?...

(Mà tự nhiên Xuxu muốn đọc cho Đăng Trình nghe một câu thơ Thanh Nhã viết. Như thế này... Trước khi đi... Rồi ngày nào em về, như một giọt sương mai, đầu trên cánh khô lè... Đăng Trình có hiểu thấu được chăng là như thế?).

Cảm ơn Đăng Trình đã cảm thông những điều ít, phúc nhất Xuxu mang. Buổi tối nay Xuxu chắc sẽ thức khuya tìm lại cho mình một vầng trăng đã mất. Mảnh trăng soi rớt rơi trong bài thơ Đăng Trình gửi đã khiến hồn Xuxu lắng về tuổi mình mà sám hối ăn năn. Mảnh trăng nơi quê nhà Như thơ Lý Bạch Xuxu được

biết qua văn Hoang Khôi Phong-Hoàng Chính Nghĩa. Cứ đầu vung mình Nguyệt.... Để đầu tư cố hương... Như thơ gửi tặng Đăng Trình đã viết... Nền ước hòai trắng sáng giữa khuya... Vì tay còn quá bé để nắm kéo giữ gìn gần... Nền ước hòai trắng sao sáng lối soi được phải không?..

Rồi bây giờ đang là giữa mùa trăng chín nên trăng vắng vắng, rõ đến động lòng. Vầng trăng đó, nếu ở quê nhà, ít lâu nữa sẽ là trăng rằm tháng hội Trung Thu, của mùa đêm mùa trăng. Còn mảnh trăng còn lại, trong h ờ n Xuxu, nằm vắt vẻo ngoài thêm, và tìm lại thấy trong bài thơ Đăng Trình gửi...

Ngang mặt nhìn trăng sáng Cúi đầu nhớ cố hương...

Thời cảm ơn Đăng Trình. Cảm ơn còn sót lại một mảnh trăng ngày cũ. Ừ thì nhân cho đi lời Xuxu thành thật nói. Vâng, rất cảm ơn cả i tình thật sẽ thân. (?)

BUI VŨ PHƯƠNG THẢO mười lăm tháng chín năm chín

Câu Siêu thập loại oan hồn

Nơi đất khách ghen ngào xúc cảm
Nhìn về quê lẻ thắm tuôn rơi
Trời Nam mi mĩt ngàn khơi
Đờ dầy tang tóc bao người thất c oan
Nay và tiết Vu-Lan tháng bảy
Cúi đầu nhớ cố hương...
Lm đường đời ngả u mình
Linh thiêng hồn hỡi nghe kinh thi về
Nào những người miền quê thôn ấp
Giữa canh khuya bị bắt đem đi
Ngân ngờ chưa biết tội gì
Đã bị chém giết trời ghi trời sống
Nào những người nhà nông giàu có
Bị đem ra đầu to' khắp nơi
Cực hình rồi xuống đ'đi b'đi
Thăm thế đến nơi hồn rời xác thân
Nào những người lương dân chất phác
Bị lừa vào cồng tác thi đua
Xả thân bao quan năng của
Kiết hời chết gục sớm trưa bất thân
Nào những người thành phần đảng phái
Về giang sơn chống lại bao quyền
Hơ' cơ bị bắt đi liên
Thủ tiêu bởi lũ đạo diễn hung tàn
Nào những người quân nhân lương hải
Bị xua ra mọi bãi chiến trường
Phải mình tham khóc thế lương
Sườn non ven suối trên đường viễn chinh
Nào những người đi kinh tế mới
Bỏ của nhà để' trở nên lầm
Sớm hôm lao động nhọc nhằn
Thiếu ăn không thuốc chết dần thảm thường
Nào những người con đường tay nào
Trong nhà tù cái tạo tập trung
Bơ' mình trong chốn lao lung
Hồi hải vô lập trong rừng quanh hủi
Nào những người đã liều nguy hiểm
Quyết một lòng viết biên ra đi
Thường thay song gió bất kỳ
Làm môi tòm cá làm ly nòng nung
Nào những người thầy cùng cực của
Sông lam chi sông ch'ra người
Hơn cảm ghi thâu tâm trời
Thôi đành huy' bỏ cuộc đời cho xong
Nào bao người con trong ngực đờ
Hàng tháng rống gao đ'đ' n'đ' cần
Chào rau chàng đ' người thân
Hồn tàn theo gót tử thân đã lâu
Cánh trời Nam mà sâu gió thắm
Khấp sơn khê an đ' am con than
Chấp chốn bao bóng hồn oan
Cửa rừng, mặt nước trên làn cỏ cây
Đa an thác bấy nay vắt vẻo
Xin hiện về thụ hương trai nghi
Nguyên cầu Tam-Bảo từ bi
Đồ cho giải thoát sớm về Tây-Phường
Nơi cực lạc tựa nương của Phật
Khởi luân hồi kiếp thật dài lâu
Trần gian thắm thiết l'ê châu
Vu-Lan tưởng niệm đ'đ' cầu tâm thanh
Oan hồn muôn vạn chân linh
Tỏa sen an b'ng siêu sinh muôn đời

PHẠM - SONG - THÁI

Mùa Vu-Lan Kỷ-Mùi

THÌ THẨM MÍ NHAU ...

Các bồ thân mến.
Một mùa Trung Thu lại sắp trôi qua rồi đó các bồ à! Thêm một cái Tết yêu dấu của những "tuổi lớn" minh, đang bệ thời gian từ từ mang đi, đem chôn vùi thật xa, không bỏ sót lại một may mắn kỳ diệu.

Ừ! Mà còn chi để nhớ, để áp ú trong lòng phải không này bồ? Họạ chẳng... là những buổi ngắm trăng vô vi, bên tâm cảnh số của một cao ốc, mà chúng mình chỉ thấy tâm hồn trong sương, lòng chây nằng dau thường. Và cơn gió rét đầu mùa, đã vô tình hay cố ý khời dậy nỗi trăn trối cuộc sống thân tiên của một quả khải xa với... Ồ! Những ngày Trung Thu bây giờ và thuở trước: đúng là... cả một hồ sâu ngàn cách! Nhớ lại cho nhau đi mấy bồ đi! Nhớ lại cho nhau những ngày rằm tháng tám trên đất nước, những ngày xanh mượt cỏ non của thời thơ ấu tuyệt vời.

Bạn đi! Có còn nhớ những buổi xem hợp âm đêm, bên Ông Bà, Cha Mẹ và Anh Em? Có còn nhớ hương vị thơm ngon của những khoai bánh dẻo, bánh nướng cạnh đĩa cơm, đĩa hồng khô quẹo rừ, quẹo trong hương trà tâu ngào ngọt bèo khơi? Và đừng quên bạn nhé, những món quà mà Ông Bà, Cha Mẹ đã phải chật vật chạy tiền, hay lên lội, chen chúc trong biển người, tìm mua cho mình một chiếc lồng đèn thả ỳ. Chiếc lồng đèn Trung Thu đó, làm sao quên được bạn nhỉ? Khi nó tưởng chừng cho qua nhiều kỷ niệm ngóng nghênh ...

Vâng! Còn gì sống sống, bằng khi được đón nhận nó nói tay những người thân, để rồi được nâng niu món quà a như trăng cho đến mãi tận đêm rằm, trước khi phá cỗ. Ồ! I qua món quà bề bồng những thỏi quỳ báu ấy, chứa hăm cả 1 tình thường bao la, và bồ hãy bên của gia đình phải không bạn? Và chắc đó cũng là tất về đẹp của chú bướm vàng, của anh cá chép.

Được lồng đèn, cỗ giông và bánh trái, chắc bạn đang chờ đợi giây phút quan trọng của buổi lễ Trung Thu? Bêm rằm tháng tám lại hiện trước mắt bạn rồi đó với đoàn trẻ n hỏ đang cùng bạn ngắm tay, nức nở đến quanh phố, và dưới ánh trăng sáng tỏ, vang lên điệu hát quen thuộc: "Tết Trung Thu nước đến đi chơi ..."

Chao đi! Trong cái ngày ấy ... những vòng tay lớn tưởng chừng đã n ổi liền năm châu bốn bề như đã kết chặt lấy bạn của chúng mình với nhau ...

Các bồ thân mến,
Ngày hôm nay... thức tế đã cho mình thấy một sự thật cay đắng, hoàn toàn trái ngược. Bên giò dầy đã trở về bên đại đường trông vắng, và chúng mình đã bị xô dạt muôn nơi.

Những những vòng tay lớn ngày hôm qua sẽ hoà hời bên vững vì tình người sẽ mãi mãi không quên. Qua tình b a n bề đầu đi, hãy nhắc nhở cùng nhau các bồ nhé, nhắc n hỏ cho nhau những phút giây thọ ngày bên chiếc đèn lồng v ã ở giông. Và kẻ lại cho những người em, cho những người bạn về quê hướng chữa một lần quen biết, về những ngày Trung Thu xa và huyền thoại.

Hiệp xin được hẹn các bồ một ngày sắp tới trên đất nước lục đỏ mình sẽ cùng nhau xây lại ngày Trung Thu, cùng anh em, bạn bè và tất cả.

HIỀN

MUSIC TÂM GỎI MUSIC TÂM

Thu đã về rồi, mà khu vườn của tự mình vẫn được tiếp tục săn sóc. Trong tháng vừa qua, thêm nhiều loại bông hoa nữa lại được vun trồng thêm trong khu vườn nhỏ nhủ sáng tác của các Music Tâm : Búp-BEVEE-NHỮ HIỀN-NH. Thường Dung-T.Hé-TLoan.

Những các bồ đi! Cũng đừng quên! Music Tâm gọi Music Tâm "nhé! Music đã ra, d ời cốt để "phục vụ" tất cả các Music Tâm để tạo dịp liên quan giữa chúng mình m i nhau. Và biết đâu một ngày nào đó, chúng mình sẽ có những cuộc gặp gỡ hào hùng hơn nhớ vài hàng "Music Tâm" làm quen trong phần đất này.

Trước khi nhường lời l ài cho 2 MT Bi Vi và T.Loan tìm sự "m i các bồ, Hiền xin mật bị với các Bồ rằng : K ể t quá cuộc thi sáng tác s e được công bố trong số sau và sẽ có rất nhiều bất ngờ đón chờ các Bồ làm đấy!

"... Đã từng sanh ra bên phương trời Việt, nói tiếng Việt, học tiếng Việt, v à từng lớn lên trên đất nước Việt thì làm sao có thể quên được tiếng Việt thân yêu ấy Hiền nhỉ! " BIM

(T.B. : Các bồ xem ! T. Loan bóc thăm trang ... báo quá há ! Đáng Trình và Hiền nghe xong, thấy mình "chờ v i" trong "thương thường"!)
* Hiền nhân bố : NT Thường Dung : cho Hiền xin lời vì đã không làm tròn lời hứa với bồ, nhưng vì một số "trục trặc kỹ thuật" nên từ này đã không làm được điều mong muốn. Một lần nữa, xin lỗi bồ tèo của Hiền nhé!
* Túy Hà : Hoàn toàn đồng ý với quyết định của Hà.
* Những Hà đi ! Hà cố biết rằng trang Music Tâm rất mong làm, một ngày Hà bỏ quyết định đó không?
* BEVEE : Đáng Trình nhờ Hiền gửi đến bồ những lời cảm ơn chân thành và cảm động nhất.

Trang MỤC TÂM

ĐẠI GIA ĐÌNH CỦA NHỮNG NGƯỜI KHÔNG QUÊN TIẾNG VIỆT

Sao Mộng

Chiều nay trời trở gió cơn oi bức sao tiêu tan nên chiếc gáy cổ tôi không còn đắm ướt những giọt mồ hôi nữa. Gió lẩn thút manh thoè vào hồng nhả lá, xấp giầy của tôi lật lật như sắp sửa bay đi vì đến phiên lướt của chúng. Một chut lành lạnh gọn trên da để tôi nghe buổi chiều dần tan trong thanh thoai, cho bồ giây phút bức bối của buổi trưa hè nắng cháy.

- Nghe nói ở đây có trường xa...

Tôi giạt mình quay lại. Vũ dang nói chuyện với Má tôi để mua xe. Cách trả lời nhất gừng thiếu phép xưng hô làm tôi dậm dè. Tanh của tôi vẫn thế, thích điều lệ phép sao lai có những người" bác bác, cháu cháu" mà trong khi đó Vũ lại noi hầu n hứ trông rỗng, thỉnh thoảng mới gặp được những danh từ x ã giao ầy. Nhưng rồi tôi lại chẳng buồn để ý vì anh chàng có đang dấp ngờ ngờ : mái tóc xôm gần như trắng hết, người thì ốm như con tép bạc nhưng cái miệng để cười với đôi mắt sáng. Tôi nhớ ba tép xa to.

"Chàng ấy nâu đi hai con gà rồi" Má tôi báo t hế trong khi tôi như thắm! Chê lâu lâu anh chàng làm sang ăn ở một bữa".
Vũ mở trên tay tờ giấy 2 đồng.

- Thôi chàng lấy tiền đâu hội nào giờ đâu cơ bản. Tôi vừa nói với Vũ vào nhìn Má tôi để xin sự đồng ý của người, anh mắt hiền từ đã trả lời tôi. Má tôi trông xa không có bao nhiêu nhưng cũng là trông dè tiếu khiên và cũng để nầu ăn" cho có mùi cơ vị, cho thơm", Má tôi thường báo thế.

Vũ sửa soạn ra về, từ đứng tôi cảm thấy mình cần phải nói một ít gì với Vũ, tay đàn của bạn vẫn nghe mừng Xuân. Chứ thực ra thông thường có những người đến và đi trong khi tôi vẫn tu mình trong vô óc suy lạng của mình, bởi vì chỉ - thừa thôi. Và tôi đã nói :
- Hôm nào rảnh Vũ ghé chơi nhé, có mấy bài ca mới của người Hải Ngoại, do mấy anh chị sinh viên Paris sang tác đấy.

Tôi không ngờ câu nói ấy đã cảm chấn Vũ lại trong khi tôi nghĩ rằng nói bao người khác, Vũ sẽ ỷ ào cho qua chuyện và đi về chẳng mang đến dây lần nữa...

Chúng tôi ngồi trên băng ghế nằm trong góc sân n hỏ dầy những thừng xà, lá d ứa, rau thum. Anh đến tu chơi là hết ra nói chúng tôi ngồi.
- Hôm nỏ Vũ đi Karacal chơi, ở đó dân mình có t ở chức biểu tình nhân ngay quốc hân 30-4.

Tôi bàng hoàng : "ở đây đồng người Việt chứ?"

- Không chẳng bằng ở Pondi những họ ở gần nhau trong 1 người làng nh. Hội : người Việt ở đây lập bàn thờ Tổ -

Quốc, dân ta đến thập nhang khấn nguyện, uống nước v a nói chuyện.

Tôi cảm thấy nghẹn nghẹn nơi cổ họng vì ở Pondi, Hội chẳng tổ chức gì vào hôm đó.

- Và bây giờ có ông Jacob đứng ra lập đoàn hương Đạo những cũng còn gặp nhiều khó khăn bởi không có tiền bạc để sắm sửa đồ cúng, khăn giấy cho các em và trong việc liên lạc với Hương Đạo hải ngoại để xin gia nhập và nhân lãnh từ họ ban tôn chỉ và các bài học "Sói".
Thức tế nhất là hàng tuần, có anh Dân dẫn dắt các em nhỏ đi đây đó tập sinh hoạt.

Từng lời Vũ nói là từng ánh sao mộng của tôi đang vung toà trên trời, anh mắt tôi có lẽ phải sáng hơn cả chúng vì tôi nghe lòng mình hân hoan quá, tôi nhìn Vũ mà sung sướng la lùng ...

- Có lẽ Vũ sẽ đi Karacal nữa để dân đây hát cho các em ...

Từng cơn mộng của tôi như thành hình, tôi mới thấy các em mới hồng mặt trong đàng cùng ca hùng mạnh bài "Quốc Hương Ngạo Nghê". Xót thương cho những thiên chi t hỏ i chịu đựng với thiếu thốn, tôi muốn bay đến đó ngay t ứ c khác để ngồi chung vòng với các em trên bãi biển, một vòng tay thân ái vang vàng lời ca Việt Nam và vui đùa với những trò chơi lành mạnh bổ ích. Có bác Jacob, có Dân, có Vũ, có tôi, chắc chắn là các em sẽ vui lớn như măng mọc thẳng. Nhưng ở mà, tôi

chẳng quên các em ở Pondi, các em cũng cần được sống những giờ phút như thế để thấy đời hải ngoại còn sáng rực lửa quê hương với tình sinh hoạt ngọt ngào hùng dũng. Ai sẽ giúp tôi x ã y mộng thành thực đây? Tôi không biết nữa. Thái độ hỏi hệt sẽ trả lời tôi chăng? Tôi ngậm ngùi. Tôi cần các em sung sướng cười như hoa nở thắm, các em hiểu biết đến cõi nguồn tay xa những hiện diện ngay trong dòng máu, các em khôn lớn đẹp để như ngọc lưu ly, các em mà một ngày mai đó trong các em sẽ có con tôi, tình l y hướng kết chặt để đan lồng chung thủy. Đất mới không rao rực bằng đất quê hương những trong các em, lòng sẽ rao rực với quê hương x a cách bằng linh hồn bất diệt của Mẹ Việt Nam.

... Vũ đã về rồi mà t o i vẫn còn vui, vui với c o n mộng mình vào được Vũ khời ra. Tôi sung sướng nghe cạnh mình, quanh các em, còn c ó bác Jacob, có Dân, có Vũ. Tôi không còn là kẻ đ ó c hành trình đường mộng ngắm l bài thơ buồn viễn vọng, buồn nắng đất cha như thời cháu mà vẫn không hăm nóng nộ tình quê mẹ trong lòng ng dần ra đi từ nước Việt mới hôm nào.

AISA MIÊN THẢO

Trung Thu nhớ anh

"Ha ơi, đi xếp đèn Trung Thu không? ..." Đang ngồi mớ mộng tìm văn thơ con cóc mà nhớ Mai gọi âm cả lên làm Ha giật mình, tí nữa thì ngã mặt.

Ừ nhỉ, sắp đến Trung Thu rồi vậy mà Ha cũng quên mất. Mà nói dây đâu có gì để nhắc nhở cho mọi người biết là sắp đến lễ rồi đâu?

Thành phố Paris làm gì có những tiếm bán lồng đèn, con giông hay bánh dẻo và bánh nướng?

Ngày xưa, Ha nhớ khi mùa Thu đến là Anh Em Ha không quên hồi Ba Mẹ dẫn đi mua đèn. Đèn nào cũng muốn đèn mình đẹp nhất cả nhưng làm sao được? Vì đèn nào cũng đẹp. Nay nhớ, chiếc đèn Ông Sao thì được viên kim tuyến ghê ánh như sao trời vậy, đến bướm bướm có đôi cánh viền lông trắng, và đèn hoa sen được t o điểm thêm bằng sơn đỏ màu, rồi đến chim bồ câu với cặp mắt đen nhánh n hứ hột nhân hay đèn tâu bay cho những chú b e ỏ m ớng thành phi công...

Khí bé, Ha số nhất là đến Trung ý nó to đi là to và có vẻ dữ quá. Vậy mà anh Du của

Ha cứ đòi Me mua đèn Tôm cho anh rồi anh còn đem ra dọa Ha nữa cơ. Anh bảo rằng Ha mà hư thì anh sẽ báo " Ông Tôm" cảnh Ha thả xuống biển. Ha sợ lắm nên anh báo gì Ha cũng nghe cả!

Còn Ha thì chỉ thích đèn " Ông Sao" mà thôi vì Ha nghĩ chỉ Hằng Nga ở trên Cung Trăng đem đèn thế nào chẳng trông ngắm sao? V à Ha tin rằng chỉ sẽ thích đèn của Ha nhất, rồi biết đâu chỉ sẽ xuống chơi với Ha nhỉ? Nếu vậy Ha sẽ cho chỉ mua đèn của Ha ngay.

Mã cần đèn đi chơi không thì chẳng có vui đâu nên trừa trừa anh em Ha hay ra sau vườn tập hát này, tập nể bài " Rước đèn trăng rằm" mà Ha vẫn chưa thuộc, đã vậy anh Du bảo Ha sun rằng nên hát sai giọng chẳng có hay gì cả. Thế là anh để nghi Ha được to điểm thêm bằng sơn đỏ màu, rồi đến chim bồ câu với cặp mắt đen nhánh n hứ hột nhân hay đèn tâu bay cho những chú b e ỏ m ớng thành phi công...
Thì bé, Ha số nhất là đến Trung ý nó to đi là to và có vẻ dữ quá. Vậy mà anh Du của

thơ mục tìm bé thích gì ?

Mi Mi a ! Trung thu về rồi đó !
Chỉ sợ làm cho bé chiếc lồng hoa
Chân sáo nhỏ bé tung tăng khắp chốn
Với chiếc đèn trông dáng bé thướt tha

Bé có thích chiếc lồng hình con cá
Hay chiếc lồng con bướm với cánh hoa
Chỉ sợ gọt từng cánh cây tre nhỏ
Kết thành hình sao năm góc bé nha !

Bé có thích chiếc lồng hoa màu đỏ
Hay màu vàng như chiếc jupon này đây ?
À ! phải rồi chỉ sợ viên màu đỏ
Với màu vàng như cỏ của chúng ta.

Mi Mi này ! sao bé buồn chẳng nói
Thích đèn nào hay nói chỉ làm ngay
-Chị ! Chị đi, bé thích cái này này !
" Thích cái bánh Trung Thu thật lớn !

B I V I

đêm Trung-Thu tháng 8

Trông rằm tháng tám sáng trên cây
Ngày vui tuổi nhỏ của ta đây
Phở phường rộn rịp dây màu sắc
Hồng Nga, Chú Cuội cũng vui lây

Trông sao lấp lánh tỏa bóng mờ
Trẻ con nô đùa đùa đời chờ
Đội quả bánh Mè, đội đèn kéo
Quang cảnh thân tiên dáng y thờ

Thu năm nay chớt thây nhớ nhà
Nhớ ánh đèn treo khi đã xa
Khi nào thu lại như ngày trước
Lúc ấy vui mừng ta với ta.

NGUYỄN TRUNG HIỆU

ngày xưa, trăng sáng cõi quê nhà

Trăng ngoài kia trăng sáng bao la
Này em nhớ gió mùa tháng tám
Em giữ đây xa cảnh quê nhà
Trăng chiếu buồn trên cây
Một vùng đất tạm.

Vùng đất tạm ba năm qua rồi đó
Ngõ ngán đi-về, ba miền sáu mùa trăng
Nhàng tằm đầu ra trắng vàng xưa xóm nhỏ ?
Em mùa tung tăng vang câu hát chi hững

Chi hững giờ đây chắc buồn trên cung Quảng
Vĩ ở dưới trời người chết giữa đại đường
Em bé khi xưa rước đèn mùa trăng sáng
Mắt bóng lệ hoen ngời khóc giữa đêm trường

Đêm trường rất lạnh người thân giờ cách biệt
Trăng ở cõi này trắng vẫn sáng bao la
Sao em lại hát những lời ca thướng tiếu
Trăng sáng ngày xưa, trăng sáng cõi quê nhà.

ĐĂNG TRINH

vui sướng vô cùng mà rồi
đốt ngày kia trường anh bị
đốt nát bởi bom đạn và anh
vĩnh viễn rồi xa Ba Mẹ và
Ha.

Quyên vợ của anh còn đây,
Ha cất vào trong ngăn tủ,
lầu lầu lấy ra xem mà t u i
buồn thất nhiều vì anh s ẽ
không bao giờ day Ha hát nữa
Anh Du ơi, Trung Thu này
mình Ha đi xem trẻ em rước
đèn nói xứ la quê người và
biết đầu trong đám trẻ nhỏ
ấy sẽ có một chú bé,tay cầm
đèn tằm, tay đàn một cô bé
rằng sun dang cổ chép miệng
theo tiếng hát của anh mình

Ước gì Ha được nhỏ bé lại
hơn anh ? Để còn được anh
đay hát và dẫn Ha ra phố
rước đèn cùng chúng bạn nhỏ.

" Thúc tề quá gần gũi,
giáo môn thì xa với. Tôi
lại khiếp sợ hoảng hốt... "
(L.T.D.)

Anh Du ơi, nếu anh không
chết thì có lẽ anh sẽ biết
ai đã viết lên câu này.Bông
nhiền một giọt nước nhẹ rơi
trên má Ha...Mùa anh a.

Giọt mưa Thu này Ha xin
dành riêng cho anh.

V I V U

Nên ước hoài trăng sáng giữa khuya

(Gửi Đăng Trinh)

Giữa mùa tháng chín bằng
băng gió sớm, giữa cái Thành
Phố-Sôi-Đá-Không-Tim, c ú a
Xuxu-ngỏ-ngỏ-ngần-ngần dai
khó, giữa những ban mai năm
khuyết lấp trong toàn 1 dãy
núi đồi cao chót vót đầy bản
khôn, suy tư và quên lãng
đó... Bai thờ gửi tặng đ ả
độc Xuxu đọc thêm, với
xúc động tràn sóng lấp biên
của những ngày bất đầu với
vội đáp xây một đài cao lý
tưởng đó Đăng Trinh. Ư thì
Đăng-Trình-sẽ-quen-và-sẽ-

thần, (hãy cứ cho phép Xuxu
gọi bằng như thế) Xuxu muốn
được cảm ơn bài thơ gửi tặng
mình... Một thuở. Hay nhiều
thuở. Tưởng đã từ ngàn xưa.
Tưởng đã vui, đã lép.Mà rồi
những xúc động vẫn tràn trên
ngheh lồi. Mà rồi những hàng
say trong tiệm thuốc Xuxu lại
bùng bùng đót nóng, chảy làn
Mặt biển trong trùng sóng
tưởng đã yên, đã lắng mà rồi
thì... cảm ơn Đăng Trinh đã
cuốn gió lên, để bão táp lại
lao đảo âm ỉ kéo về làm nổi
biển, đây lên thây hấn tất

Ư thì Đăng Trinh ơi, chỉ
lớn Xuxu chắc không bao giờ
tiên tậu nói, mộng lớn mộng
nhỏ rồi cũng buồn xuôi,
chẳng thể nào bình toại.Như
nhiệt huyết Xuxu vẫn còn,
tiềm tàng, âm ỉ. Đăng Trinh
có hiểu chăng, tháng ngày
ngồi bó gối, tháng ngày chạy
nhảy rong chơi của gần năm
năm bên này bờ Đại Tây yên
âm đã lồi cuốn Xuxu trở về
lại niềm đung của một đứa
bé lên nằm lên bay chú thích
cột dũa, của một đôi sóng
bồng bồng phù phiếm say nắng
say hoa. Xuxu nhìn lại mình
rời tự nhủ... thôi khuất,
hãy khuất, khuất đi... như
đã một lần từ nhỏ vào m ù a
xuân năm ngoài. Ư thì Đăng
Trình chắc hiểu, Xuxu h ử
hồng mất rồi.Sao không đứng
vùng lên như Tử Anh đ ả
Khuyên, đã dặn, đã thêm, như
những kẻ sĩ ái quốc bên kia
bờ Đại Tây lòng sóng đang
góc dang thét ? những lý
tưởng Xuxu cầm cắt giữ gìn
vẫn nằm nguyên nơi đâu ở c
củ. Mà sao Xuxu lại đứng đây
nguyên một nỗi một chốn.Khơ
buồn bề phụng sự những niềm
tin lý tưởng Xuxu đã mong
được mang theo cả cuộc đời
này ? Xuxu tự hỏi mãi 1 X
... Mà sao lại cứ đứng yện
nguyên chốn thế này với Ha
Xuxu ? ...

Ư đó Đăng Trinh ơi, đã
bao lần Xuxu đem mình r a
trách móc Kể lẽ lỗi tình .
Rồi nhìn vào không không
bằng bạc chung quanh, nhìn
lên những mây là mây trắng
toát của riêng Xuxu bên này
trời mà ngắm nghĩ đêm chiều.
Bối Xuxu bắt lức không thể
khỏi đầu một cuộc gì được
hết. Xuxu lại ước Phải
chỉ mình có được một hoàn
cảnh, một môi trường, một
không gian và một lãnh t u
đề nói gọt dần thân nhỏ bên
kia trời của bờ Tử Anh ở
đang miệt mài tranh đấu....
Rồi thôi lại hay khuất,khuyết
đó Đăng Trinh, bởi Xuxu đang
tự dao hồ chốn sao mình trẻ
cái thế giới của sự t h u
hững và thụ động. Hai danh
tử và hai thế giới đi đối
vết nhau. Xuxu đòi lúc bằng
tâm lĩnh trí, muốn khóc
ngheh ngạo mà dân vật lấy
mình.Sao Xuxu chẳng hề sống
được như những hình vẽ Xuxu
đã có trong đầu từ lúc bé,
tự một năm mặt mở xa lác xa
lộ ngày mỗi lớn, nghe Xuxu
lặng người để cho những ngôn
tử ái quốc, chính nghĩa, lý

tưởng, dân tộc... và hình
ảnh thần tượng của một đời
vẫy vùng quây buồm cây r ẽ
đắm chối trong tim trong óc
của mình. Ôi Đăng Trinh có
hiểu sáu, hiểu sáu được
chẳng lẽ Xuxu bấy giờ bắt
lực. Có mắt mà như đã mù đã
lột. Có tay mà như đã gãy
đã rời. Rồi lại cứ hỏi chính
mình một câu hỏi cũ.... Sao
cứ đứng yên nguyên chốn thế
này với Ha Xuxu?(Vâng, Đăng
Trình chắc hiểu ?)

Ư thì Đăng-Trình-sẽ-quen
và-sẽ-thần bên kia bờ tin
sống, Xuxu muốn kể Đăng
Trình nghe về những giọng
chữ đã đem tâm hồn Xuxu đến
gần Quê Hương chúng ta nhất
về những xúc cảm thành thật
nhất Xuxu bắt đầu có, cho
biết biệt một chốn quê nhà
thuở nọ đó Đăng Trinh. Cam-
Li Nguyễn Thị Mỹ-Thanh, tác
giả của cuốn truyện một đời
Xuxu ghi nhớ. Ư thì đó Đăng
Trình, bên kia chiếc cầu là
chiến khu, là nghĩa quân,
là thần tượng Trường, Công
Đình của "Vùng đầm lá
trời", là lời dân đ o c ú a
thấy đó trước khi thấy buồm
chân lên đi con đò cuối qua
làng. Là cả một Quê Hương
tranh đấu. Là núi, là mây,
là sông thác, là sông Vàm
cỏ, của một giấc mơ không
thực hiện được cho người con
gái nhỏ tử muôn tiên kiếp
trước. Ư thì Đăng Trinh ơi,
nhắm mắt lại mà sao Xuxu vẫn
như có thể hình dung ra được
hai khuôn mặt bé nhỏ, ngày
thời, nhàu can trường đến
lạ, mà sao Xuxu vẫn như có
thể tưởng tượng đ ả ra được
một giọng nói thiết tha....

"Chúng ta không còn là
trẻ nữa mà là hai người đã
lớn, phải không Thảo Giang?
Đã lớn, mỗi đêm yêu nước
bằng máu trong tim, bằng
cả linh hồn và thể xác...
Sổn đã lớn, ở xóm làng này,
bên cạnh con rạch nhỏ. Cũng
nơi đây, Thảo Giang đã lớn.
Con rạch nhỏ chưa có tên.
Sổn vẫn còn muốn gọi nó là
"Giống sông". Con rạch nhỏ
chảy ra giống sông lớn s ẽ
mang cùng một tên. Sông Vàm
Cỏ... Là gì ? Thảo Giang
biết không ? ... Là Thảo
Giang đó ! Chỉ một câu giản
đơn như thế thôi, sao cũng
khuyến Thảo Giang cảm động...
Thảo Giang ! Thảo Giang ! Cái
tên là cả một giống sông .
Ánh mắt cũng là cả 1 giống
sông. Sổn nghe tiếng nước
chảy ào ào làm rung động cả
làng..."

Đăng Trinh chắc không thể
tưởng tượng được Xuxu đã bị
ảnh hưởng sâu đậm ra sao -
tự cuốn truyện, từ những
thậm tình, từ mỗi giọng nói
chữ. Nhiều. Rất nhiều mà à
không cách nào diễn tả.Nhiều
cho đến một ngày, Xuxu đ ả
đặt mình ngồi một chỗ mà đọc
cho đến thuộc lòng từng câu
từ để hiểu xem tại sao tất cả
mọi người trong chúng ta lại
có những ít thì nhiều, những
mặt nói của tâm hồn như thể
Xuxu vẫn chưa hiểu ra tại
sao. Vì nên Tử Anh ơi, nếu
hiểu thì cho Xuxu xin 1 lời
giải thích. Ư hay không? Hay
trả lời cho Xuxu đi ..."

Và vâng, Đăng-Trình-đ ả
biết-và-có-hồ-tưởng-như-đã
quen của một "Vợ gia đình
Mai Bê Bê" ngày còn bé, Xuxu
muốn được diện kiến một
lần để nhắc nhớ về những kỷ
niệm của trang báo có mặt này
Hay có lẽ Đăng Trinh đã
quen ? Hay có lẽ Xuxu chẳng
còn nhớ ? Về kỷ niệm của
(Xem tiếp tr. 9)

Thư tin

N.T.T. (Thái Lan):

" Em năm nay 19 tuổi, một số tuổi nhỏ bé so với những biến cố mà em phải gánh chịu. Người ta đã dùng quyền lực của em ra khỏi vòng tay bình yên thân thuộc, rồi xa mãi âm gia đình rồi vút em vào những cuộc chiến không một chính nghĩa nào. Em đã cầm súng chiến đấu như thể trọn một năm. Cuộc chiến phi lý ấy không cướp được sự sống của em nhưng nó đã đẩy em vào con đường. Đi trên con đường ấy em không thể tìm được quê hương, dân tộc và gia đình. Nó đã dẫn em đi xa những thứ ấy. Phải chăng em đang tiếp tay công sản đưa tổ quốc dân tộc xuống hố thối? Em đã là Bộ Đội Cộng Sản trọn một năm. Cũng trọn một năm em sống trong những bụi rứt buồn tủi như một người phản quốc. Em đã chọn cho mình một hướng đi. Lần này, em đi trên chính con đường em chọn lấy. Con đường ấy dẫn em vượt thoát bàn tay sắt máu của Cộng -

Sân nhưng tiếc rằng nó đã đưa em đi quá xa. Xa Việt Nam, xa gia đình, xa những gì thân yêu nhất. Hiện giờ em đang đứng ở một trại tỵ nạn của Thái Lan. Em là một lon lộng giữa bao người xa lạ. Em từng quần giũa bao cần thiết của đời sống".

" Tuổi trẻ Việt Nam từ bao thế hệ đã bị một cơn bão nhân nếm vào hòa ngục chiến tranh, làm than và chết chóc đã và còn đang tiếp diễn dưới bao quyền CS. Con đường duy nhất còn lại dành cho chúng ta là đứng lên và đánh đổ bọn người khát máu đó. Khi đó tuổi trẻ VN sẽ không còn phải sống trong vết bóng lo âu, và quê hương VN sẽ được thanh bình và ấm no thật sự. Ra đi và từ chối sống dưới dèch CS cũng là một biện pháp".

Bà LÊ THỊ X. (Malakoff):

" Tôi vừa được một bà bạn chỉ cho đọc tờ báo " Đoàn Kết " số 269 ngày 12.7.1979. Chắc quý tòa soạn cũng có được báo này rồi hay đã có những nguồn tin khác về những tin tức như đã đăng

trong báo Đoàn Kết. Nếu chưa có thì tôi xin gửi kèm theo đây để quý báo có tài liệu tham khảo và tùy nghi xử dụng.

Xin miễn bàn về những tin tức khác. Xin lưu ý quý báo về "bức thư ngỏ" (lettre ouverte...) với nhiều chữ ký của một số nhà trí thức, văn nghệ sĩ, lãnh đạo tôn giáo miền Nam được nhiều người trong và ngoài nước biết tên tuổi như thành tích yêu nước. Chúng tôi tự hỏi về cũng xin hỏi: những lời lẽ trong thơ ngộ này do ai viết, những người ký tên có

được thảo luận từ đó không? Có biết tất cả sự thật như họ nói, có đồng ý, hay có ở tu do từ chối ký tên hay là được tu do mượn tên?

Tôi xin kèm theo đây ý kiến của một người bạn đã có sống tại thành phố Hồ Chí Minh trước và sau ngày giải phóng, tức có nghe thấy khá nhiều sự thật như là hồi 1975-1976 trong nhiều buổi học tập bản bộ đã tuyên bố "Trí thức miền Nam không bằng bả phân bò".

Cùng Quý Vị Độc Giả

Thăm thoát đã 30 số Nhân Bản đến tay các bạn và quý vị. Và không biết sau bao nhiêu số nữa, chúng ta sẽ có dịp cùng nhau trở về quê hương để phụng sự, để chung sức xây dựng lại, trên cánh đồng tàn ma Cộng Sản Việt Nam sẽ đẻ lại. Chúng tôi tin rằng ngày đó không còn xa.

Nhưng trong khi chờ đợi lịch sử Việt Nam chuyển mình, dân tộc Việt Nam nổi dậy, cuộc đấu tranh của chúng ta ở hải ngoại vẫn phải tiếp tục. Nó lúc của mỗi người chúng ta ngày càng mạnh hơn, tình thân tưởng đi mỗi ngày mỗi thêm thiết hơn.

Và vì nhận lãnh nhiệm vụ làm báo, chúng tôi quan tâm nhất đến hai vấn đề: bắc nhịp cầu giữa mỗi chúng ta và báo tôn văn hóa thuậntiety Có thể nói rằng giữa bạn đọc và chúng tôi, qua biết bao lá thư tòa soạn nhân được, đã có sự thông cảm sâu đậm. Tuy nhiên, mỗi ngày qua là đồng bào của ta lại tỵ nạn đông hơn và tâm trí hơn. Quý vị cùng chúng tôi sẽ phải thiết lập một nhịp cầu liên lạc với những đồng bào mới ra đi và hiện đang ngụ tại khắp năm châu. Kỳ vọng của chúng tôi là đại gia đình người Việt ở Hải ngoại gần gũi, trau dồi được văn hóa

thần túy của tổ tiên. Kỳ vọng của Nhân Bản là trở thành nơi gặp gỡ của mọi tư tưởng, mọi lời văn, mọi câu thơ, điệu nhạc.

Hòa thành được những kỳ vọng đó đòi hỏi một sự đóng góp của tất cả chúng ta. Đóng góp ý kiến, đóng góp sức lực, đóng góp tài chính đồng góp tinh thần quốc gia. Một báo chí là dụng cụ. Ôn báo là cái ngọn lửa hồng mà mỗi người trong chúng ta có bổn phận chăm nom.

Chúng tôi chăm chút lá thư này bằng một lời kêu gọi. Kêu gọi đóng góp văn hoá để nội dung tờ báo ngày mỗi tiến và hữu ích cho mỗi người.

Kêu gọi cổ động và đóng góp tài chính. Ước sao mỗi độc giả mua báo dài hạn giới thiệu một độc giả mới mua báo dài hạn. Việc này sẽ cho phép chúng ta có thêm phương tiện để gửi báo đi xa hơn, nhiều hơn cho những nữ mới ra khỏi nước chưa đủ phương tiện và tâm trí đóng góp.

Đề có thể bắc nhịp cầu với họ cũng như chúng ta đã bắc nhịp cầu với nhau.

Và cuối cùng để phát triển cao trào đấu tranh quốc gia.

NHẮN TIN

- **HUYỀN TIÊN ĐỨC** muốn liên lạc với các bạn trước học ở Lasan Tabert và Đại Học Luật khoa Saigon. Địa chỉ Huyền Tiên Đức, 6 rue Thouin 75005 Paris.

- **DƯƠNG VINH QUANG**: Di đường hải cổ Tiêm buồn Nguyễn Kỳ Sơn ở France, trước ở Việt Nam, hăng Nguyễn Kỳ Xương, đường Võ Thành Sài Gòn đi a chỉ ở đầu cho cháu biết tin để cháu liên lạc với Nhung và Hạnh. Thủ về Đường Vinh Quang, Viale G. Carducci 225. 47042 CESENATICO FORLI ITALY.

- **TRẦN ĐỨC QUÂN** tìm bạn là: 1) Nguyễn Hoàng Triều trước ở Phan Đình Phùng chợ vùch Chuối qua Pháp năm 1978.

2) Nguyễn Quốc Hùng qua Pháp năm 1977. Thủ về Trần Đức Quân HUT 13 Sophy Reception Center Sopley, Bransgore NR Christchurch Hunts. United Kingdom.

- **DIỆP THỊ KIM DUNG** 26 tuổi CS Mne G. Berest S.P. 69094 con ở Đại Tai Diệp Văn Sáu mong được tin mẹ là Mai Thị Ba và em là Diệp Trí Dũng. Tìm cậu là cựu Thiếu tá quân ở Phạm Minh Chánh hiện ở Pháp.

- Con là **NGO VĂN TÍNH**, cha là Ngô Văn Thủ, mẹ là Trịnh Thị Phước, ở Kiên Lương muốn tìm đi là Nguyễn Thị Thềm, con Ông Nguyễn Văn Thuận, mẹ là Trần Thị Biệt; có mặt

người anh rể là Ngô Văn Tiết trước ở Việt Nam tại đường Nguyễn Trường Tộ gần nhà thờ Rạch Giá. Nay ở địa chỉ: 11 Prospect St. # 8 Worcester Mass. 01605 USA.

- **NGUYỄN VĂN TÂM** là cháu bà Nguyễn Thị Gân, con ông Nguyễn Văn Tài và bà Đồng Thị Vong muốn tìm ông là đồng Văn Đình. Xin liên lạc Nguyễn Văn Tâm Foyer de Charité 7, avenue Peltzer de Clermont 4880 SPA Nivezé Belgique.

- **TRƯỜNG CẢNH** có cha là Trương Lợi tìm chủ là Trương Ngọc Chím trước du học ở Pháp và chủ là Trương Ngọc Đĩnh đi ngày 30.04.75, trước là Đại tá không quân sân bay Biên Hòa. Thủ về Trường Cảnh Nisseki Kyuen Senta. Miro - runno Sato 21-1 Hakasana Numakuma Machi. Numakuma Gun Miroshima Ken. Japan 720-04

- **NGUYỄN THĂNG TÍN** tìm anh là Nguyễn Anh Dũng sang Pháp năm 1968. Có mẹ là Phan Thị Kim Thanh trước ở Trường Tân Bửu, hiện nay ở 179 Lý Thái Tổ Saigon, cho em biết tin là Nguyễn Thăng Tín con ông bà Nguyễn Thăng Trọng cư ngụ A504 Thủ Đức Saigon. Xin liên lạc gặp về Nguyễn Thăng Tín B3R1 V.N. Refugee Camp Sikhui Ladbouakhao Nakhorn Ratchasima Thailand.

RAO VẬT

Xuống sôn mài **THÀNH LÊ** 12 Passage Prosper Legouté 92160 ANTONY - Métro: Fontaine Michalon. Tél: 668.51.41. cần họa sĩ giỏi hoặc đã từng vẽ quảng cáo.

XÂY CÁT?

+ Tiếp tục phục vụ đồng bào và thân hữu.
+ Một nhóm **KIẾN TRÚC SƯ** và **KỸ THUẬT GIA** VN và ngoại quốc nhiều kinh nghiệm, nhân lãnh công tác:
- THIẾT LẬP DỰ ÁN và **HỒ SƠ XIN PHÉP XÂY CÁT**
- **TRANG TRỊ, SỬA CHỮA**
- **THỰC HIỆN XÂY CÁT, TRANG TRÍ NHANH CHÓNG.**

Liên lạc văn phòng K.T.S. 1951 Paris, 50 Av. du Général Leclerc, 92100 Boulogne Billancourt. ĐT: 604.35.23.

- **G.S. NGUYỄN PHÚ THỦ** Tổng Thư Ký Phong Trao Quốc Gia Cấp Tiên Liên Minh Dân Chủ Xã Hội Tỉnh Bộ An Giang (Ngũ Xuyên) vừa vượt biên để n Nantes rất mong gặp lại các chỉ hữu Cấp Tiên ở Pháp, nhất là B.S. Tân, B.S. Thảo, B.S. Bùi Quang Đoàn, Anh Trọng, Nguyễn, Kỹ sĩ Hứa Vang Thọ nguyên trước ở Vĩnh Long nay ở gần Marseille.

Rất mong tin các anh chị Cấp Tiên ở Hải Ngoại nhiều. Liên lạc về địa chỉ: M. et Mme Nguyễn Phú Thủ C % Vĩ Cao Khải 5 rue de Quebec 44300 Nantes.

MME KIM
BÓI BÀI - XEM CHỈ TAY - XEM CHỮ KÝ - GIÁ 100F
ĐT.: 974 41 18 Sur R.V.
Muốn được xem quảng cáo miễn phí, xin gửi chữ ký năm sanh và một phong bì dán tem về địa chỉ: MME KIM 69 Av. Simon Bolivar 75019 PARIS

Long Hiệp

TIỆM ĂN VÀ THỰC PHẨM
Bánh Đập, Bò Bấy Món, Cua dổi, Càng Cua chiên và các món nướng...v.v...
LÃNH TIỆC VÀ ĐAM CUỐI ĐẾN 100 CHỖ

SÁCH TỬ VI TƯỚNG SỐ

Hãy tìm đọc những tác phẩm giá trị của:
HÀ LẠC ĐÁ PHU VIỆT VIÊM TỬ.
+ **TỬ VI AÓ BÍ BIÊN CHUNG HỌC**105 FF
+ **TƯỚNG PHÁP AÓ BI ĐIỀN TƯỚNG HỌC**85 FF
Nếu đặt mua thẳng tại Hoa Kỳ xin trả: International Money Order để tên tác giả: Mr. LÊ TỬ VINH, 3012 Furman Lane Apt 202, Alexandria, VA. 22306 - U.S.A.
Mua tại Pháp và Âu Châu, xin liên lạc với ông hay bà Lê Trung Hậu: 8 Place de la Gare Apt 66, 92340 BOURG - LA-REINE. Tél: 665.45.81.

BẢO HIỂM ĐU NGÃNH PHAN ĐANG ĐẠT

Đại Lý hãng **BẢO HIỂM ABEILLE-PAIX**. Courtier với những hàng lớn ở Pháp và ngoại quốc (UAP, LLOYD CONTINENTAL, UNION et PHENIX ESPAGNOL...).
Đủ ngành bảo hiểm: **NHÂN THỌ, MULTIRISQUES, HABITATIONS, XE HƠI...** Giá cả đặc biệt cho Kiều Bào.
Liên lạc: 5 Av. Foch 94100 St Maur des Fossés ("M'RRER" Le Parc St Maur). ĐT: 883.52.79.

phượng ca

35 Avenue du 8 Mai 95.000 Sarcelles.
Lớp ĐÀN CA QUỐC N H A C và ĐÀN TRANH PHƯỢNG CA do **PHƯỢNG ANH** (Giáo sư Quốc Gia Âm Nhạc Saigon, năm 64-75) phụ trách. Các lớp tại Paris, Bruxelles, Sarcelles. ĐT: chiếu thứ 3,5,7 : 566.72.86 sáng : 990.93.56.

TIN VUI

Được tin vui chị **TRẦN THỊ KIM ANH** kết duyên cùng anh **NGUYỄN NGỌC CHÂN**, toàn thể anh chị em trong Tổng Hội Sinh Viên thành thật chia vui cùng hai anh chị và cầu chúc hai anh chị trăm năm hạnh phúc.

Nhận được thiệp báo hỉ của anh **TRẦN QUANG NAM** và chị **NGUYỄN THỊ MINH KHUÊ**, toàn thể anh chị em trong Tổng Hội Sinh Viên thành thật chia vui cùng hai anh chị và cầu chúc hai anh chị trăm năm hạnh phúc.

Lịch treo tường
LỊCH SÁCH TỬ VI

do Chuá **TAM TÔNG LINH QUANG TỬ** phát hành vào cuối năm nay

Năm Canh Thân 1980

Ngày giờ tốt xấu, lời đoán tử vi, tử mĩ tron năm, và những tài liệu quý giá về thiên văn, địa lý, tướng pháp, tử vi, v.v... với sự đóng góp của các bậc học ho, trí thức, ...

Thờ tử liên lạc xin để:
ASSOCIATION CULTUELLE DES BOUDDHISTES DE FRANCE
80, rue DE LA JOLLETTE
130002 MARSEILLE (FRANCE)
TEL : 912444 hoặc 913693

Thầy Trụ trì và toàn thể Phật tử Hội Nghi lễ Phật đã tại các vùng Marseille, Nice, Toulon, Bordeaux kính mời.

PHIẾU MUA BÁO DÀI HẠN

Tôi tên là :

Địa chỉ :

Gửi tiền mua 11 số **NHÂN BẢN** giá :

(giá báo xin xem Trang 1)
Và đặc San Xuân Canh Thân giá :

Và ủng hộ thêm :

Tổng cộng :

* Quý Vị độc giả ở ngoại quốc xin gửi MONEY ORDER hoặc MANDAT POSTAL bằng tiền Franc Pháp qua trung gian nhà bưu điện. (Xin hỏi thể lệ ở nhà bưu điện địa phương)

* Chèque, Money Order và Mandat Postal xin để tên : ASSOCIATION GENERALE DES ETUDIANTS VIETNAMIENS DE PARIS CCP No 20 332 - 01 G Paris.

* Và gửi về địa chỉ : AGEVP, 5 Rue Albert Camus - 92340 Bourg La Reine - FRANCE.

CHÚ THÍCH : 11 số báo mua dài hạn được kể từ số đầu tiên quý vị đặt mua. Quý vị nào đã từng nhận được **NHÂN BẢN**, xin vui lòng gửi kèm theo bảng tên địa chỉ cũ.